

Официален вестник

на Европейския съюз

C 80

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
27 март 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд		
2010/C 80/01	Последна публикация на Съда в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 63, 13.3.2010 г.	1
2010/C 80/02	Полагане на клетва от нов член на Съда	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2010/C 80/03	Дело C-373/08: Решение на Съда (трети състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf, Германия) — Hoesch Metals and Alloys GmbH/Hauptzollamt Aachen (Митнически кодекс на Общността — Член 24 — Непреференциален произход на стоките — Обработка или преработка, придаващи произход — Силициеви блокове с произход от Китай — Сортиране, стриване и пречистване на блоковете, както и пресяване, калибриране на кристалите в зависимост от техните размери и опаковането им в Индия — Дъмпинг — Валидност на Регламент (ЕО) № 398/2004)	2

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 80/04	Дело C-405/08: Решение на Съда (трети състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret, Дания) — Ingeniørforeningen i Danmark, действаща от името на Bertram Holst/Dansk Arbejdsgiverforening, действаща от името на Babcock & Wilcox Vølund ApS („Социална политика — Информирани и консултиране на работниците и служителите — Директива 2002/14/ЕО — Транспониране на Директивата със закон и с колективен трудов договор — Последици на колективния трудов договор спрямо работник или служител, който не е член на синдикалната организация, подписала посочения договор — Член 7 — Закрила на представителите на работниците — Изискване за засилена защита срещу уволнение — Липса“)	2
2010/C 80/05	Дело C-523/08: Решение на Съда (седми състав) от 11 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/71/ЕО — Специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научно-изследователска дейност — Нетранспониране в определения срок)	3
2010/C 80/06	Дело C-541/08: Решение на Съда (трети състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof, Австрия) — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Член 25 от приложение I към Споразумението — Член 63 ДФЕС и член 64, параграф 1 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Дружество по правото на държава членка, чиито дялове се притежават от дружество по швейцарското право — Придобиване от това дружество на недвижим имот, находящ се в тази държава членка)	4
2010/C 80/07	Дело C-14/09: Решение на Съда (втори състав) от 4 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin, Германия) — Nava Genc/Land Berlin (Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Член 6, параграф 1 — Понятие за работник — Извършване на дейност като наето лице при минимална заетост — Условия за загубване на придобитите права)	4
2010/C 80/08	Дело C-18/09: Решение на Съда (седми състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свободно предоставяне на услуги — Регламент (ЕИО) № 4055/86 — Член 1 — Морски транспорт — Пристанища от общ интерес — Пристанищни такси — Случаи на освобождаване и отстъпки)	5
2010/C 80/09	Дело C-88/09: Решение на Съда (първи състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État, Франция) — Graphic Procédé/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Репрографска дейност — Понятие за „доставка на стока“ и понятие за „доставка на услуги“ — Критерии за разграничаване)	5
2010/C 80/10	Дело C-185/09: Решение на Съда (шести състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/24/ЕО — Електронни съобщения — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Липса на транспониране в определения срок)	6
2010/C 80/11	Дело C-186/09: Решение на Съда (седми състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2004/113/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените — Достъп до стоки и услуги и предоставяне на стоки и услуги — Липса на транспониране в определения срок по отношение на Гибралтар)	6

2010/C 80/12	Дело C-259/09: Решение на Съда (пети състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Управление на отпадъци от миннодобивната индустрия — Липса на транспониране или на уведомяване за национални мерки за транспониране)	7
2010/C 80/13	Дело C-498/09 P: Жалба, подадена на 3 декември 2009 г. от Thomson Sales Europe срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 29 септември 2009 г. по съединени дела T-225/07 и T-364/07, Thomson Sales Europe/Комисия	7
2010/C 80/14	Дело C-519/09: Преюдициално запитване, отправено от Arbeitsgericht Wuppertal (Германия) на 14 декември 2009 г. — Dieter May/AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Дело C-543/09: Преюдициално запитване, отправено от Bundesverwaltungsgericht (Германия) на 22 декември 2009 г. — Deutsche Telekom AG/Федерална република Германия	8
2010/C 80/16	Дело C-546/09: Преюдициално запитване отправено от Върховен административен съд (България) на 23 декември 2009 г. — „Аурубис България“ АД/Началник на Митница — София	9
2010/C 80/17	Дело C-548/09 P: Жалба, подадена на 23 декември 2009 г. от Bank Melli Iran срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 14/10/2009 г. по дело T-390/08, Bank Melli Iran/Съвет	10
2010/C 80/18	Дело C-549/09: Иск, предявен на 23 декември 2009 г. — Европейска комисия/Френска република	11
2010/C 80/19	Дело C-552/09 P: Жалба, подадена на 24 декември 2009 г. от Ferrero SpA срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 14 октомври 2009 г. по дело T-140/08 — Ferrero SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Tirol Milch.Gen.mbH Innsbruck	11
2010/C 80/20	Дело C-554/09: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgerichts Stuttgart (Германия) на 31 декември 2009 г. — Andreas Michael Seeger/Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart	12
2010/C 80/21	Дело C-6/10: Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	12
2010/C 80/22	Дело C-8/10: Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург	13
2010/C 80/23	Дело C-11/10: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 8 януари 2010 г. — Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV	13
2010/C 80/24	Дело C-12/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 8 януари 2010 г. — LECSON Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund	14

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/C 80/25	Дело C-13/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия) на 11 януари 2010 г. — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV/Белгийската държава	14
2010/C 80/26	Дело C-18/10: Преюдициално запитване, отправено от Landgerichts Berlin (Германия) на 12 януари 2010 г. — Agrar-genossenschaft Münchehofe e.G./BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	14
2010/C 80/27	Дело C-19/10: Иск, предявен на 12 януари 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република	15
2010/C 80/28	Дело C-22/10: Жалба, подадена на 14 януари 2010 г. от REWE-Zentral AG срещу решението на Първоинстанционния съд (шести състав), постановено на 11 ноември 2009 г. по дело T-150/08 — REWE-Zentral AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), встъпила страна: Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH	15
2010/C 80/29	Дело C-28/10 P: Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. от Mehmet Salih Bayramoglu срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (втори състав) на 24 септември 2009 г. по дело T-110/09, Mehmet Salih Bayramoglu/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз	16
2010/C 80/30	Дело C-29/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel (Люксембург) на 18 януари 2010 г. — Heiko Koelzsch/État du Grand-Duché de Luxembourg	16
2010/C 80/31	Дело C-35/10: Иск, предявен на 21 януари 2010 г. — Европейска комисия/Френска република	17
2010/C 80/32	Дело C-36/10: Иск, предявен на 22 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	17
2010/C 80/33	Дело C-38/10: Иск, предявен на 22 януари 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република	18
2010/C 80/34	Дело C-41/10: Иск, предявен на 25 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	19
2010/C 80/35	Дело C-46/10: Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 28 януари 2010 г. — Viking Gas A/S/BP Gas A/S	20
2010/C 80/36	Дело C-47/10 P: Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. (e-mail 27.01.2010 г.) от Република Австрия срещу Решение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 18 ноември 2009 г. по дело T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH и др./Комисия на Европейски общности	21
2010/C 80/37	Дело C-49/10: Иск, предявен на 29 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Словения	22

2010/C 80/38	Дело C-73/10 P: Жалба, подадена на 9 февруари 2010 г. от Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (осми състав) на 30 ноември 2009 г. по дело T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG/Европейска комисия	22
--------------	--	----

Общ съд

2010/C 80/39	Дело T-340/07: Решение на Общия съд от 9 февруари 2010 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия (Арбитражна клауза — Програма „eContent“ — Договор относно проект за осигуряване на максимална ефикасност на програмата и възможно най-широкото участие на целевите групи — Неизпълнение на договора — Разваляне на договора)	23
2010/C 80/40	Дело T-344/07: Решение на Общия съд от 10 февруари 2010 г. — O2 (Germany)/CXBP (Homezone) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „Homezone“ — Абсолютни основания за отказ — Отличителен характер — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009))	23
2010/C 80/41	Дело T-472/07: Решение на Общия съд от 3 февруари 2010 г. — Enercon/CXBP — Hasbro (ENERCON) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността ENERCON — По-ранна словна марка на Общността TRANSFORMERS ENERGON — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009))	24
2010/C 80/42	Дело T-289/08: Решение на Общия съд от 11 февруари 2010 г. — Deutsche BKK/CXBP (Deutsche BKK) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „Deutsche BKK“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер и липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 73 и член 74, параграф 1, първо изречение от Регламент № 40/94 (понастоящем член 75 и член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009))	24
2010/C 80/43	Дело T-113/09: Решение на Общия съд от 9 февруари 2010 г. — PromoCell bioscience alive/CXBP (SupplementPack) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „SupplementPack“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009))	25
2010/C 80/44	Дело T-385/05 TO R: Определение на председателя на Общия съд от 4 февруари 2010 г. — Португалия/Transnautica и Комисия (Обезпечително производство — Митнически съюз — Възражение от трето лице срещу влязло в сила съдебно решение — Решение на Общия съд — Молба за спиране на изпълнението — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост)	25

2010/С 80/45	Дело Т-514/09 R: Определение на председателя на Общия съд от 5 февруари 2010 г. — De Post/Комисия (Обезпечително производство — Обществени поръчки — Общностна процедура за възлагане на обществени поръчки — Молба за спиране на изпълнението и за привременни мерки — Липса на неотложност)	25
2010/С 80/46	Дело Т-508/09: Жалба, подадена на 22 декември 2009 г. — Sañas/Комисия	26
2010/С 80/47	Дело Т-509/09: Жалба, подадена на 18 декември 2009 г. — Португалия/Комисия	26
2010/С 80/48	Дело Т-511/09: Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. — Niki Luftfahrt/Комисия	27
2010/С 80/49	Дело Т-512/09: Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. — Rusal Armenal/Съвет	28
2010/С 80/50	Дело Т-518/09: Жалба, подадена на 23 декември 2009 г. — Ecoceane/ЕАМБ	29
2010/С 80/51	Дело Т-520/09: Жалба, подадена на 24 декември 2009 г. — TF1 и др./Комисия	30
2010/С 80/52	Дело Т-525/09: Жалба, подадена на 28 декември 2009 г. — MIP Metro/СХВП — Metronia (METRONIA)	31
2010/С 80/53	Дело Т-526/09: Жалба, подадена на 28 декември 2009 г. — PAKI Logistics/СХВП (PAKI)	31
2010/С 80/54	Дело Т-529/09: Жалба, подадена на 31 декември 2009 г. — In 't Veld/Съвет	32
2010/С 80/55	Дело Т-5/10: Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Комисия/Earthscan	33
2010/С 80/56	Дело Т-7/10: Жалба, подадена на 7 януари 2010 г. — Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon „Ygeia AE“/СХВП (ygeia)	33
2010/С 80/57	Дело Т-9/10: Жалба, подадена на 8 януари 2010 г. — Evropaïki Динамики/Комисия	34
2010/С 80/58	Дело Т-13/10: Жалба, подадена на 20 януари 2010 г. — Goutier/СХВП — Rauch (ARANTAX)	35
2010/С 80/59	Дело Т-14/10: Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. — CheckMobile/СХВП (carcheck)	35
2010/С 80/60	Дело Т-17/10: Жалба, подадена на 19 януари 2010 г. — Steinberg/Комисия	36
2010/С 80/61	Дело Т-23/10: Жалба, подадена на 27 януари 2010 г. — Arkema France/Комисия	37

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД

(2010/С 80/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 51, 27.2.2010 г.

ОВ С 37, 13.2.2010 г.

ОВ С 24, 30.1.2010 г.

ОВ С 11, 16.1.2010 г.

ОВ С 312, 19.12.2009 г.

ОВ С 297, 5.12.2009 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Полагане на клетва от нов член на Съда**

(2010/С 80/02)

На 14 декември 2009 година г-н Cruz Villalón, назначен за генерален адвокат за периода от 30 ноември 2009 година до 6 октомври 2015 година с решение на представителите на правителствата на държавите членки от 30 ноември 2009 година ⁽¹⁾, положи клетва пред Съда.

⁽¹⁾ ОВ L 14, 20.1.2010 г., стр. 12

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf, Германия) — Hoesch Metals and Alloys GmbH/Hauptzollamt Aachen

(Дело C-373/08) ⁽¹⁾

(Митнически кодекс на Общността — Член 24 — Непреференциален произход на стоките — Обработка или преработка, придаващи произход — Силициеви блокове с произход от Китай — Сортиране, стриване и пречистване на блоковете, както и пресяване, калибриране на кристалите в зависимост от техните размери и опаковането им в Индия — Дълпинг — Валидност на Регламент (ЕО) № 398/2004)

(2010/C 80/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Hoesch Metals and Alloys GmbH

Отговорник: Hauptzollamt Aachen

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) — Валидност на Регламент (ЕО) № 398/2004 на Съвета от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на силиций с произход в Китайската народна република (ОВ L 66, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 122) — Понятие за „съществена обработка или преработка“, определящи произхода на продукта — Почистване и стриване на блокове от силициев метал с произход от Китай, както и отделяне, сортиране и опаковане на така получените силициеви зърна

Диспозитив

1. Сортирането, стриването и пречистването на силициеви блокове, както и последващите пресяване, отделяне и опаковане на силициеви кристали, получени в резултат от стриването, така както са осъществени в случая, предмет на главното производство, не представляват обработка или преработка, придаваща произход по списъла на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността.
2. При разглеждането на втория поставен от запитващата юрисдикция въпрос не беше установено нищо, което може да се отрази на валидността на Регламент (ЕО) № 398/2004 на Съвета от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на силиций с произход от Китайската народна република.

⁽¹⁾ ОВ C 272, 25.10.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret, Дания) — Ingeniørforeningen i Danmark, действаща от името на Bertram Holst/Dansk Arbejdsgiverforening, действаща от името на Babcock & Wilcox Vølund ApS

(Дело C-405/08) ⁽¹⁾

(„Социална политика — Информирание и консултиране на работниците и служителите — Директива 2002/14/ЕО — Транспониране на Директивата със закон и с колективен трудов договор — Последници на колективния трудов договор спрямо работник или служител, който не е член на синдикалната организация, подписа послонения договор — Член 7 — Закрила на представителите на работниците — Изискване за засилена защита срещу уволнение — Липса“)

(2010/C 80/04)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Ingeniørforeningen i Danmark, действаща от името на Bertram Holst

Ответник: Dansk Arbejdsgiverforening, действаща от името на Babcock & Wilcox Vølund ApS

Предмет

Преюдициално запитване — Vestre Landsret — Тълкуване на член 7 от Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за създаване на обща рамка за информирани и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност (ОВ L 80, стр. 29; Специално издание на български език за 2007 г., глава 5, том 6, стр. 120) — Транспониране на директивата с колективен трудов договор — Действие на колективния трудов договор спрямо работник, който не е член на синдикалната организация, сключила посочения договор — Закон за транспониране, който не съдържа условие за засилена защита срещу уволнение спрямо съществуващата вече защита за групите работници, които не са обхванати от колективния трудов договор

Диспозитив

1. Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за създаване на обща рамка за информирани и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност трябва да се тълкува в смисъл, че тя допуска да бъде транспонирана по реда на колективен трудов договор, което води до това, че определена категория работници и служители се обхваща от разглеждания колективен трудов договор, макар работниците и служителите, спадащи към тази категория, да не са членове на синдикалната организация, подписала посочения колективен трудов договор, и макар техният сектор на дейност да не се представлява от посочената организация, доколкото колективният трудов договор може да гарантира на работниците или служителите, до когото се отнася, ефективна защита на правата, предоставени им със същата тази директива.
2. Член 7 от Директива 2002/14 трябва да се тълкува в смисъл, че той не изисква на представителите на работниците и служителите да се предоставя засилена защита срещу уволнение. Все пак всяка приета за транспонирането на тази директива мярка, независимо дали се предвижда от закон или от колективен трудов договор, трябва да съответства на минималния праг на защита, предвиден в посочения член 7.

Решение на Съда (седми състав) от 11 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-523/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/71/ЕО — Специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност — Нетранспониране в определения срок)

(2010/С 80/05)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Condou-Durande и M.-A. Rabanal Suárez)

Ответник: Кралство Испания (представител: V. Plaza Cruz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 година относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност (ОВ L 289, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 199)

Диспозитив

1. Като не е приела в определения срок всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 година относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 22.11.2008 г.

⁽¹⁾ ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof, Австрия) — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Дело C-541/08) ⁽¹⁾

(Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Член 25 от приложение I към Споразумението — Член 63 ДФЕС и член 64, параграф 1 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Дружество по правото на държава членка, чиито дялове се притежават от дружество по швейцарското право — Придобиване от това дружество на недвижим имот, находящ се в тази държава членка)

(2010/C 80/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fokus Invest AG

Ответник: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof (Австрия) — Тълкуване на член 57, параграф 1 от Договора за ЕО, както и на член 25 от приложение I към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г. (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6) — Приложимост на принципа на равно третиране спрямо юридическите лица — Национално законодателство, което създава режим за получаване на предварително разрешение при придобиване на недвижима собственост от чужденец — Придобиване на недвижим имот от дружество по правото на държава членка, 100 % от собствеността на което се притежава от швейцарски дружества

Диспозитив

1. Член 25 от приложение I към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 година, трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото по отношение на придобиването на недвижимо имущество равно третиране с гражданите на страната се прилага единствено за физическите лица.

2. Член 64, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че разпоредбите на Закона на провинция Виена за придобиване на недвижими имоти от чуждестранни лица (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz) от 3 март 1998 г., които налагат на чуждестранните лица по смисъла на този закон при придобиване на недвижими имоти, находящи се в провинция Виена, задължение да притежават разрешение за целите на това придобиване или да представят удостоверение, че предвидените от този закон условия за ползване на освобождаване от посоченото задължение са изпълнени, представляват ограничение на свободното движение на капитали, което е допустимо спрямо Конфедерация Швейцария в качеството ѝ на трета страна.

⁽¹⁾ ОВ C 55, 7.3.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 4 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin, Германия) — Hava Genc/Land Berlin

(Дело C-14/09) ⁽¹⁾

(Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране — Член 6, параграф 1 — Понятие за работник — Извършване на дейност като наето лице при минимална заетост — Условия за загубване на придобитите права)

(2010/C 80/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: Hava Genc

Ответник: Land Berlin

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Berlin — Тълкуване на член 6, параграф 1 от Решение № 1/80 на Съвета за асоцииране ЕИО/Турция — Право на пребиваване в приемашата държава членка на турски гражданин, чието влизане на територията на тази държава членка е обосновано с мотив, който междуременно е отпаднал и който упражнява единствено трудова дейност при минимална заетост, характеризираща се с работно време от 5,5 часа на седмица — Минимално изискуеми характеристики на трудово правоотношение, за да може то да се счита за „легална заетост“ по смисъла на Решение № 1/80

Диспозитив

- Лице, което се намира в положението на жалбоподателката по главното производство, е работник по списъла на член 6, параграф 1 от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането — решение, прието от Съвета по асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, доколкото разглежданата дейност като наето лице има реален и ефективен характер. Запитващата юрисдикция следва да направи необходимите фактически проверки, за да прецени дали такъв е случаят в разглежданото от нея дело.
- Турски работник по списъла на член 6, параграф 1 от Решение № 1/80 може да се позове на правото на свободно движение, което черпи от Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, въпреки че е отпаднала целта, с която е влязъл в приелащата държава членка. След като даден турски работник отговаря на посочените в член 6, параграф 1 условия, неговото право на пребиваване в приелащата държава членка не може да бъде поставяно в зависимост от допълнителни условия, свързани с наличието на интерес, който да може да оправдае пребиваването, или с естеството на трудовата дейност.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (седми състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-18/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свободно предоставяне на услуги — Регламент (ЕИО) № 4055/86 — Член 1 — Морски транспорт — Пристанища от общ интерес — Пристанищни такси — Случаи на освобождаване и отстъпки)

(2010/С 80/08)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: К. Simonsson и L. Lozano Palacios)

Ответник: Кралство Испания (представител: В. Plaza Cruz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 1 от Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от

22 декември 1986 година относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави членки и между държави членки и трети страни (ОВ L 378, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 6, том 1, стр. 173) — Пристанища от общ интерес — Отстъпки и освобождаване от пристанищни такси

Диспозитив

- Като е запазило в сила член 24, параграф 5 и член 27, параграфи 1, 2 и 4 от Закон 48/2003 от 26 ноември 2003 г. относно икономическия режим и предоставянето на услуги от пристанищата от обществен интерес, които установяват система на отстъпки и освобождаване от пристанищни такси, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 1 от Регламент (ЕИО) № 4055/86 на Съвета от 22 декември 1986 година относно прилагането на принципа на свободното предоставяне на услуги по отношение на морския транспорт между държави членки и между държави членки и трети страни.
- Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 11 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État, Франция) — Graphic Procédé/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Дело C-88/09) (¹)

(Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Репрографска дейност — Понятие за „доставка на стока“ и понятие за „доставка на услуги“ — Критерии за разграничаване)

(2010/С 80/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Graphic Procédé

Ответник: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État — Тълкуване на член 2, параграф 1, член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Репрография — Критерии, които следва да се вземат предвид за разграничаване на доставка на стоки от доставка на услуги по смисъла на Шеста директива

Диспозитив

Член 5, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че репрографската дейност отговаря на характеристиките на доставка на стоки, доколкото тя се ограничава до обикновена операция по възпроизвеждане на документи върху носители, като правото на разпореждане с тях се прехвърля от репрографа на клиента, възложил изработването на копията на оригинала. Такава дейност трябва да се квалифицира обаче като „доставка на услуги“ по смисъла на член 6, параграф 1, от Шеста директива 77/388 в случаите, в които се установи, че тя се съпътства от доставки на допълнителни услуги, които могат с оглед на значението, което придобиват за техния получател, на времето, необходимо за тяхното изпълнение, на обработката, която изискват оригиналните документи, и на дела, който тези доставки на услуги представляват от общата стойност, да придобият преобладаващ характер по отношение на сделката за доставка на стоки, така че те да съставляват цел за техния получател.

(¹) ОВ С 113, 16.5.2009 г.

Решение на Съда (шести състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция

(Дело С-185/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2006/24/ЕО — Електронни съобщения — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Липса на транспониране в определения срок)

(2010/С 80/10)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Balta и U. Jonsson)

Ответник: Кралство Швеция (представители: A. Falk и A. Engman)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на всички необходими разпоредби за съобразяване с Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51)

Диспозитив

1. Като не е приело в определения срок всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Кралство Швеция да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Решение на Съда (седми състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-186/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2004/113/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените — Достъп до стоки и услуги и предоставяне на стоки и услуги — Липса на транспониране в определения срок по отношение на Гибралтар)

(2010/С 80/11)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek и P. Van den Wuyngaert)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: H. Walker)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (ОВ L 373, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 135)

Диспозитив

1. Като не е приело законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Решение на Съда (пети състав) от 4 февруари 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-259/09) (¹)

(Управление на отпадъци от миннодобивната индустрия — Липса на транспониране или на уведомяване за национални мерки за транспониране)

(2010/С 80/12)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Margheli и Р. Van den Wuyngaert)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: S. Ossowski)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване

с Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО (ОВ L 102, стр. 15; Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 16, стр. 3)

Диспозитив

1. Като не е приела в определения срок законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Жалба, подадена на 3 декември 2009 г. от Thomson Sales Europe срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 29 септември 2009 г. по съединени дела T-225/07 и T-364/07, Thomson Sales Europe/Комисия

(Дело C-498/09 P)

(2010/С 80/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Thomson Sales Europe (представители: F. Goguel и F. Foucault, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд от 29 септември 2009 г.,

— да се отмени решение REM № 03/05 на Европейската комисия от 7 май 2007 г.,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

По същество жалбоподателят изтъква три правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил правилата за компетентността по член 225 ЕО, доколкото е постановил решение по основателността на искането за отмяна на писмото на Комисията от 20 юли 2007 г., с което не се потвърждава придобиването на право да не се пристъпва към последващо събиране на несъбрани вносни мита за произведени в Тайланд цветни телевизионни приемници, въпреки че преди това е обявил това искане за недопустимо по съображението, че въпросното писмо не поражда правни последици.

С второто си правно основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил правото на защита и е допуснал явна грешка в правната квалификация на фактите, доколкото, от една страна, е отхвърлил искането за предоставяне на достъп на страните до всички доказателства по делото, и от друга страна, е постановил, че е налице груба небрежност от страна на Thomson предвид обстоятелството, че като опитен икономически оператор то е трябвало да поиска точна информация от Комисията относно възможността да продължи да декларира произведените в Тайланд цветни телевизори като такива с произход от Тайланд, след като е започнало да си доставя тръби с произход от Корея и Малайзия.

С третото си правно основание, което се състои от две части, Thomson твърди, че Общият съд е нарушил член 239 от Митническия кодекс ⁽¹⁾ във връзка с възможността за възстановяване в пълен или частичен размер на заплатените вносни или износни мита или за опрощаване на определена сума от митническото задължение. Жалбоподателят изтъква, първо, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото е отхвърлил жалбата му, като разгледал единствено условието за липса на недобросъвестно поведение или небрежност, но преди това не проверил дали е изпълнено условието за наличие на особено положение.

Второ, Общият съд допуснал грешка в правната квалификация на фактите и следователно грешка при прилагане на правото, като приел, че не са изпълнени условията за опрощаване по член 239 от Митническия кодекс. Според жалбоподателя неговият случай всъщност отговарял на изискванията на тази разпоредба, тъй като конкретните обстоятелства съставлявали особено положение в смисъл, че Комисията променила практиката си във връзка с тълкуването на релевантните разпоредби, без предварително да уведоми надлежно икономическите оператори за това.

Thomson освен това поддържа, че изобщо не се е съмнявало в редовността на своите операции, тъй като било убедено, че към цялата му продукция се прилага едно-единствено антидъмпингово мито, определено на практика по общо съгласие с Комисията. Ето защо не можело да се приеме, че е допуснало небрежност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Преюдициално запитване, отправено от Arbeitsgericht Wuppertal (Германия) на 14 декември 2009 г. — Dieter May/AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Дело C-519/09)

(2010/C 80/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Wuppertal

Страни в главното производство

Ищец: Dieter May

Ответник: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Преюдициални въпроси

1. Обхваща ли понятието за работник по смисъла на член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 2003/88/ЕО (съответстващо на член 7 от Директива 93/104/ЕО) ⁽¹⁾ и служител, за когото се прилага правната уредба за работа на служители (Dienstordnungsangestellte) в публичноправна организация, чиито автономни правила, издадени въз основа на овластяване от федерален закон (член 351 RVO) по отношение на правото на отпуск на такъв служител препращат към приложимите за държавните служители разпоредби (тук член 101 от Landesbeamtenengesetz NW (Закон за държавните служители на провинция Северен Рейн-Вестфалия), във връзка с Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen (Правилник за отпуските на държавните служители и съдиите в провинция Северен Рейн-Вестфалия)?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesverwaltungsgericht (Германия) на 22 декември 2009 г. — Deutsche Telekom AG/Федерална република Германия

(Дело C-543/09)

(2010/C 80/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Ищец: Deutsche Telekom AG

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Встъпила страна: GoYellow GmbH, Telix AG

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 25, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че на държавите членки е разрешено да задължават предприятия, предоставило телефонни номера на абонати, да предоставят на разположение данни относно абонати, на които тези предприятия не са предоставили лично телефонни номера, с цел създаването на публично достъпни услуги за информация или изготвянето на телефонни указатели, доколкото предприятието разполага с тези данни?

2. При утвърдителен отговор на предходния въпрос:

Трябва ли член 12 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че налагането на посоченото по-горе задължение посредством националния законодател зависи от това, дали другият доставчик на телефонни услуги, съответно неговите абонати, са съгласни или най-малкото не се противопоставят?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 51, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213

⁽²⁾ ОВ L 201, стр. 37, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63

Преюдициално запитване отправено от Върховен административен съд (България) на 23 декември 2009 г. — „Аурубис България“ АД/Началник на Митница — София

(Дело С-546/09)

(2010/С 80/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Ищец: „Аурубис България“ АД

Ответник: Началник на Митница — София

Преюдициални въпроси

1. Следва ли разпоредбата на чл. 232, пар. 1, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾ да бъде тълкувана от националните съдилища в смисъл, че митническите органи могат да начисляват лихва за забава върху сумата на допълнителните митнически задължения само за периода, следващ вземането под отчет, уведомяването на длъжника и изтичането на определения от митническия орган срок за плащането на допълнителните задължения, предвиден в чл. 222, пар. 1, буква а) от горепосочения регламент?

2. Следва ли разпоредбата на чл. 214, пар. 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, при липса на съответни разпоредби в Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽²⁾, да бъде тълкувана в смисъл, че националните власти не могат да прилагат компенсаторна лихва във връзка с периода от датата на първоначалната митническа декларация до датата на последващото вземане под отчет?

3. Следва ли разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността и на Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да бъдат тълкувани в смисъл, че ако не е налице национално законодателство, изрично предвиждащо увеличение на митото или друга национална санкция при последващо вземане под отчет, равна по размер на сумата, която би била начислена като лихва за забава за периода от датата на възникването на задължението до датата на последващото вземане под отчет, правото на Общността не дава основание на националните съдилища да прилагат такова увеличение или санкция?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3.

Жалба, подадена на 23 декември 2009 г. от Bank Mellі Iran срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 14/10/2009 г. по дело T-390/08, Bank Mellі Iran/Съвет

(Дело C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bank Mellі Iran (представител: L. Defalque, avocate)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Френска република, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, постановено на 14 октомври 2009 г. от втори състав на Първоинстанционния съд по дело T-390/08, Bank Mellі Iran/Съвет, за което жалбоподателят е уведомен на 15 октомври 2009 г.,
- да бъдат уважени исканията на жалбоподателя пред Първоинстанционния съд,
- да бъде осъден ответника да заплати съдебните разноски за двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят сочи три правни основания в подкрепа на главното искане в жалбата и три други правни основания, при условията на евентуалност.

В първото си правно основание той изтъква, че Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото като приел, че съдържащото се в член 15, параграф 2 от Регламент № 423/2007⁽¹⁾ задължение за индивидуално уведомяване не представлява съществено изискване за форма, чието нарушаване води до отмяна на акта. Всъщност съобщаването на парижкия филиал на жалбоподателя на решението за замразяване на средствата от френската комисия за банков надзор, а не от Съвета, не било изпълнение на предвиденото в регламента изискване за уведомяване и представлявало нарушение на императивна общностна правна норма.

Във второто си правно основание жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на правната основа на Регламент № 423/2007. Като приел, че посоченият регламент, както и обжалваното решение могат да бъдат приети с квалифицирано мнозинство само на основание на членове 60 и 301 от Договора за ЕО, Първоинстанционният съд нарушил съдържащи се в Договора съществени изисквания за форма. При положение че този регламент и това решение всъщност се отнасяли до субекти, които участват, свързани са или подкрепят разпространението на ядрени технологии, тези текстове излизат извън приложното поле на членове 60 и 301 и трябва да имат за правна основа също и член 308 ЕО, който изисква гласуване с единодушие.

В третото си правно основание Bank Mellі Iran изтъква, че Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието за право на защита и на понятието за принцип на ефективна съдебна защита, като приел, че е достатъчно информиран, за да може да упражни своя контрол, без да е получил от страна на Съвета никакво доказателство в подкрепа на мотивите на обжалваното решение, нито преди, нито след подаване на жалбата.

При условията на евентуалност жалбоподателят упреква Първоинстанционния съд, на първо място, че е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката на фактите като приел, че Съветът разполага, на основание член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007 със самостоятелно право на преценка, при положение че неговата компетентност зависела от приемането на ограничителни мерки от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации.

На второ място жалбоподателят отбелязва, че Първоинстанционният съд допуснал грешка в правната си преценка относно правото на собственост, тъй като приел, че голямото значение на преследваните от спорната правна уредба цели за запазване на мира и международната сигурност оправдавало ограничаване на основни права, между които правото на собственост и правото на упражняване на стопанска дейност.

Накрая той поддържа, че Първоинстанционният съд допуснал явна грешка в преценката на фактите като го включил в списъка на субектите, чиито финансови средства и икономически ресурси трябва да бъдат замразени, тъй като жалбоподателят нямал принос за иранската ядрена програма и не бил свързан със субекти, допринесли за нея.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1).

Иск, предявен на 23 декември 2009 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-549/09)

(2010/С 80/18)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Gippini Fournier и K. Walkerová)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е изпълнила Решението на Комисията от 14 юли 2004 г. относно някои помощи, предоставяни от Франция в полза на лицата, отглеждащи аквакултури, и на рибарите ⁽¹⁾, и като не е поискала от получателите да възстановят помощите, обявени с членове 2 и 3 от посоченото решение за неправомерни и несъвместими с общия пазар, и като не е уведомила Комисията за мерките, които е предприела, за да се съобрази с посоченото решение, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 288, четвърта алинея ДФЕС и по членове 4 и 5 от посоченото решение;
- да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В исковата си молба Комисията упреква ответника, че все още не е предприел необходимите мерки за „незабавно“ връщане от получателите на обявените за неправомерни и за несъвместими с общия пазар помощи, или във всички случаи, че не е уведолил Комисията за такива мерки.

Всъщност Франция е трябвало да уведоми Комисията в срок от два месеца, считано от съобщаването на решението, за предприетите от нея мерки за съобразяване с него. От получаването от френските органи на посоченото решение обаче били изминали повече от пет години, без да са извършени каквито и да било действия по възстановяване на предоставените помощи.

Освен това ищецът напомня, че съгласно постоянната съдебна практика държава членка може да се позовава срещу иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен от

Комисията на основание на член 108, параграф 2 ДФЕС, единствено на мотиви, изведени от абсолютна невъзможност за изпълнение. Френските органи обаче никога не се били позовавали на изключителни и непредвидими трудности, които правят невъзможно изпълнението на решението. Те посочили единствено, че възнамеряват да предприемат съответните мерки, заедно с мерките по друг случай за възстановяване на несъвместими помощи.

⁽¹⁾ Решение 2005/239/ЕО на Комисията от 14 юли 2004 г. относно някои помощи, които Франция предоставя в полза на лицата, отглеждащи аквакултури, и на рибарите (ОВ L 74, 2005 г., стр. 49).

Жалба, подадена на 24 декември 2009 г. от Ferrero SpA срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 14 октомври 2009 г. по дело T-140/08 — Ferrero SpA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

(Дело С-552/09 Р)

(2010/С 80/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ferrero SpA (представители: F. Jacobacci, avvocato, C. Gielen и Н.М.Н. Speyart, advocaten)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение;
- да уважи искането на Ferrero за отмяна на оспорваното решение или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане; и
- да осъди СХВП да понесе направените от нея разноски и тези на Ferrero както в първоинстанционното производство, така и в рамките на настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение трябва да се отмени на следните основания:

- Първоинстанционният съд на Европейските общности (ПИС) е нарушил предвиденото в член 8 от Регламент № 40/94 ⁽¹⁾ с това, че е извършил една-единствена фактическа преценка на приликата с позоваване както на член 8, параграф 1, буква б), така и на член 8, параграф 5, въпреки че тези две разпоредби предполагат напълно различни проверки;
- ПИС е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че не е необходимо да вземе предвид добрата репутация на по-ранните марки, тъй като не са изпълнени условията за прилагане на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5;
- ПИС е допуснал грешка при прилагане на правото или е изопачил представените му факти, тъй като при преценката на приликата е приложил погрешни, необосновани и неприемливи правила на доказване;
- ПИС е допуснал грешка при прилагане на правото като е пропуснал да вземе предвид по надлежен начин това, че по-ранните марки обхващат словни марки, а оспорваната марка е фигуративна, и
- ПИС е допуснал грешка при прилагане на правото като е пропуснал да вземе предвид по надлежен начин съществуването на семейство от марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgerichts Stuttgart (Германия) на 31 декември 2009 г. — Andreas Michael Seeger/Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Дело С-554/09)

(2010/С 80/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Andreas Michael Seeger

Ответник: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Преюдициални въпроси

Трябва ли понятието „материали“ в член 13, буква г), второ тире от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че включва също и опаковъчните материали, като празните бутилки, превозвани от търговец на вина и напитки, който стопанисва магазин, доставя на клиентите си един път седмично и в тази връзка събира празните опаковки, за да ги занесе на търговеца си на едрото?

⁽¹⁾ ОВ L 102, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 214.

Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-6/10)

(2010/С 80/21)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и L. de Schieter de Lophem)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не приело всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия ⁽¹⁾ или при всички положения като не е уведомило Комисията за тях, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/46/ЕО е изтекъл на 5 септември 2008 г. Към датата на предявяването на настоящия иск обаче ответникът все още не приел всички необходими мерки за транспониране на директивата или при всички положения не е уведомил Комисията за тях.

⁽¹⁾ ОВ L 224, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 143.

Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-8/10)

(2010/C 80/22)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и L. de Schietere de Lophem)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело в предвидения срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за изменение на Директива 78/660/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, Директива 83/349/ЕИО на Съвета относно консолидираните счетоводни отчети, Директива 86/635/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции и Директива 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия ⁽¹⁾ или във всеки случай като не ги е съобщило на Комисията, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива;

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/46/ЕО е изтекъл на 5 септември 2008 г. Към момента на предявяване на настоящия

иск обаче ответната страна все още не е предприела всички необходими мерки за транспониране на директивата или във всеки случай не ги е съобщила на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 224, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 143.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 8 януари 2010 г. — Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV

(Дело C-11/10)

(2010/C 80/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Marishipping and Transport BV

Преюдициални въпроси

1. Ограничено ли е освобождаването от мито за фармацевтичните вещества, посочени в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 ⁽¹⁾ от 23 юли 1987 година, част първа, раздел II, секция В, буква i) във връзка със списъка от фармацевтични вещества, който се намира в част трета (приложения), секция II, приложение 3, до посочените (химически) вещества, които се намират в чист вид?
2. В хипотезата, в която могат да бъдат добавени други вещества към посоченото химическо вещество, какви са ограниченията, които трябва да се приложат в това отношение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 8 януари 2010 г. — LECSON Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund

(Дело C-12/10)

(2010/С 80/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: LECSON Elektromobile GmbH

Ответник: Hauptzollamt Dortmund

Преюдициални въпроси

1. Попадат ли описаните по-подробно в акта за преюдициално запитване автомобилни превозни средства в позиция 8713 или в позиция 8703 от Комбинираната номенклатура в редакцията на Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ОВ L 327, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия) на 11 януари 2010 г. — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV/Белгийската държава

(Дело C-13/10)

(2010/С 80/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Ответник: Белгийската държава

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли общностното право и в частност принципът на свободно предоставяне на услуги, посочен в член 56 от ДФЕС (преди член 49 ЕО), правна уредба, като тази в членове 1 и 1а от кралския указ № 20 от 20 юни 1970 г., според която възползването от намален размер на ДДС е запазено за строителни услуги, извършени от доставчици на услуги, регистрирани в Белгия като предприемачи в съответствие с членове 400 и 401 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане от 1992 г.?
2. Допуска ли общностното право и в частност принципът на свободно предоставяне на услуги, посочен в член 56 от ДФЕС (преди член 49 ЕО), прана уредба, като тази в членове 400 и 401 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане от 1992 г. и в кралския указ от 26 декември 1998 г., при положение че регистрацията като предприемач в Белгия се прилага напълно и по еднакъв начин към белгийските доставчици на услуги и към доставчиците на услуги, установени в друга държава членка на Европейския съюз?

Преюдициално запитване, отправено от Landgerichts Berlin (Германия) на 12 януари 2010 г. — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G./BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Дело C-18/10)

(2010/С 80/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Ответник: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Преюдициални въпроси

Нарушава ли член 87 от Договора за ЕО член 5, параграф 1, второ и трето изречение от *Flächenerwerbsverordnung* в редакцията му от 11 юли 2009 г. в приложение на член 4, параграф 3, точка 1 от *Ausgleichsleistungsgesetz*?

Иск, предявен на 12 януари 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-19/10)

(2010/C 80/27)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Oliver и S. Mortoni)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела националните мерки за привеждане в действие на член 12 от Регламент (ЕО) № 273/2004⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно прекурсорите на наркотичните вещества, не е информирала Комисията за тези мерки в съответствие с член 16 от същия регламент и не е приела националните мерки за привеждане в действие на член 31 от Регламент (ЕО) № 111/2005⁽²⁾ на Съвета от 22 декември 2004 година за определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите, Италианската република не е изпълнила задълженията си по смисъла на горепосочените регламенти;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регламент № 273/2004 е влязъл в сила на 18 август 2005 г. Регламент № 111/2005 е влязъл в сила на 15 февруари 2005 г. и се прилага от 18 август 2005 г. Тъй като не е получила уведомление за разпоредбите, които Италия е длъжна да приеме по силата на член 12 от Регламент № 273/2004 и на член 31 от Регламент № 111/2005 и не е получила никаква информация от Италианската република, която да ѝ позволи да приеме, че необходимите мерки са били приети в действителност, Комисията счита че Италианската република не е

приела тези мерки и по този начин не е изпълнила задълженията си по Регламент № 273/2004 и Регламент № 111/2005.

(¹) ОВ L 47, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 183.

(²) ОВ L 22, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 13, стр. 114.

Жалба, подадена на 14 януари 2010 г. от REWE-Zentral AG срещу решението на Първоинстанционния съд (шести състав), постановено на 11 ноември 2009 г. по дело T-150/08 — REWE-Zentral AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), встъпила страна: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Дело C-22/10)

(2010/C 80/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: REWE-Zentral AG (представители: M. Kinkeldey и A. Bogrnár, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното съдебно решение на Първоинстанционния съд от 11 ноември 2009 г.,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски по настоящото производство и по производството пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Първоинстанционния съд, с което той отхвърля подадената от жалбоподателя жалба за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Служба за хармонизация във вътрешния пазар от 15 февруари 2008 г. за отхвърляне на заявката му за регистрация на словния знак CLINA. Със своето решение Първоинстанционният съд потвърждава решението на апелативния състав, съгласно което съществува вероятност от объркване с по-ранната марка на Общността CLINAIR.

В подкрепа на жалбата се изтъква основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (наричан по-нататък: РМО).

При преценката на вероятността от объркване Първоинстанционният съд неправилно от правна гледна точка не е предприел цялостно общо претегляне на всички относими фактори. Като счел, че е налице твърде висока степен на прилика във фонетично и писмено отношение между конфликтните марки — извод, до който е достигнал също по неправилен от правна гледна точка начин, той приел, че тази прилика не може да бъде неутрализирана с наличната концептуална разлика, което също била съответно опорочено с грешка. Освен това, Първоинстанционният съд не е преценил по безупречен от правна гледна точка начин слабия отличителен характер на по-ранната марка. Така Първоинстанционният съд не е приложил по надлежен начин член 8, параграф 1, буква б) от РМО и следователно нарушил общностното право.

По-специално, Първоинстанционният съд не е взел в достатъчна степен предвид това, че подлежащите на сравнение знаци CLINAIR и CLINA се отличавали със съществени фонетични и писмени разлики, които от правна гледна точка трябва да се вземат предвид, и че по-ранната марка CLINAIR се характеризирала с особено смислово съдържание, което също от правна гледна точка трябвало да се вземе предвид, което смислово съдържание напълно липсвало при по-новата марка. Първоинстанционният съд също не взел предвид това, че съставната част „CLIN“ имала слаб отличителен характер и следователно от правна гледна точка само в ограничена степен можела да предопредели общото впечатление от марката CLINAIR. Ето защо, единствено съвпадението на този съставен елемент не можело от правна гледна точка да е достатъчно за обосноваване на наличието на вероятност от объркване съгласно член 8, параграф 1, буква б) от РМО, като се имат предвид освен това че съществуващите разлики във фонетично, писмено и концептуално отношение не били незначителни.

Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. от Mehmet Salih Bayramoglu срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (втори състав) на 24 септември 2009 г. по дело T-110/09, Mehmet Salih Bayramoglu/ Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mehmet Salih Bayramoglu (представител: A. Riza QC)

Други страни в производството: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени Решение № 2004/511/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, тъй като то се основава на неправомерно бездействие, в резултат на което, в нарушение на член 189 от Договора за ЕО във връзка с членове 5 и 6 от Договора за Европейския съюз, кипърските турци са лишени от възможност да участва в изборите за Европейски парламент,
- да приеме, че шестимата членове на Европейския парламент, избрани въз основа на сега действащите избирателни разпоредби, за избора на които съобщава Република Кипър след 6 юни 2009 г., не представляват кипърските турци, в съответствие с изискванията на закона.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд неправилно приема, че жалбата му е просрочена. В подкрепа на този довод той излага, че съдебната практика, на която се позовава Първоинстанционният съд, не се отнася до неприемане на разпоредби относно основното право на участие в избори на цял един народ и не се отнася до решение, което от правна страна се основава на бездействие и неприемане на разпоредби за избори, а не твърдение, че изборите ще бъдат отложени.

Жалбоподателят твърди също, че не е вярно твърдението, че при подаване на жалбата си не се е позовал на съществуването на уважителна причина или на форсмажорни обстоятелства.

⁽¹⁾ Решение на Съвета № 2004/511/ЕО: Решение на Съвета от 10 юни 2004 година относно представителството на народа на Кипър в Европейския парламент в случай на разрешаване на кипърския проблем (ОВ L 211, стр. 22, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 125).

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel (Люксембург) на 18 януари 2010 г. — Heiko Koelzsch/ Etat du Grand-Duché de Luxembourg

(Дело C-29/10)

(2010/C 80/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel

Страни в главното производство

Ищец: Heiko Koelzsch

Ответник: État du Grand-Duché de Luxembourg

Преюдициални въпроси

Установената в член 6, параграф 2, буква а) от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения⁽¹⁾ стълкновителна норма, според която трудовият договор се урежда от правото на държавата, в която работникът или служителят, в изпълнение на договора, обичайно осъществява своята работа, трябва ли да се тълкува в смисъл, че когато работникът или служителят престои труд в няколко държави, но се връща систематично в една от тях, тази държава се счита за мястото, където той обичайно осъществява своята работа?

⁽¹⁾ Конвенция за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година (ОВ L 266, 1980 г., стр. 1; ОВ L 347 от 29.12.2007 г., стр. 3-36 (BG, RO))

Иск, предявен на 21 януари 2010 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-35/10)

(2010/С 80/31)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Marghélis и J. SÉNÉCHAL)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО⁽¹⁾, или във всеки случай, като не е информирала Комисията за тези разпоредби, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 25 от тази директива,

— да се осъди Френска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/21/ЕО е изтекъл на 30 април 2008 г. Към датата на предявяване на настоящия иск обаче ответникът все още не е предприел всички необходими мерки за транспониране на директивата или във всеки случай не е информирал Комисията за това.

⁽¹⁾ ОВ L 102, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 3.

Иск, предявен на 22 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-36/10)

(2010/С 80/32)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Sipos и J.-B. Laignelot)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички мерки за правилното транспониране на член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества⁽¹⁾, изменена с Директива 2003/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2003 година⁽²⁾, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С иска си Европейската комисия изтъква, че ответникът не е въвел правилно в приложение разпоредбите на член 12, параграф 1, втора алинея от Директива 96/82/ЕО в Регион Брюксел-столица. За да предотвратят големи аварии и да ограничат последиците от такива аварии, по силата на тази разпоредба държавите членки са длъжни да гарантират, че политиката по отношение на използването на земята отчита необходимостта в дългосрочен план да се поддържа дистанция между предприятията, обхванати от директивата, и жилищните райони, обществените сгради и площи или възстановителните области, посочени в член 12 от същата директива. От анализ на посочените от брюкселските власти разпоредби обаче било видно, че тези разпоредби се отнасяли единствено до процедурата по

издаване на разрешително за строеж или за парцелиране, което неминуемо е последващ етап на изготвянето на политиката по отношение на използването на земята. По този начин взетите на регионално равнище мерки били непълни, тъй като не се отнасяли до цялата процедура по определяне и привеждане в изпълнение на тази политика.

⁽¹⁾ ОВ L 10, 1997 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8.

⁽²⁾ Директива 2003/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2003 година за изменение на Директива 96/82/ЕО на Съвета относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества (ОВ L 345, стр. 97; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 20).

Иск, предявен на 22 януари 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело С-38/10)

(2010/С 80/33)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и G. Braga da Cruz)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи че Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз и по член 31 от Споразумението за ЕИП, като е приела и оставила в сила законови разпоредби, съдържащи се в членове 76.º-A, 76.º-B и 76.º-C от Código português do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas (CIRC) [португалския кодекс за корпоративно подоходно облагане], съгласно които при преместване на седалището и действителното управление на португалско предприятие в друга държава членка, при преустановяване на дейността на постоянен обект или при прехвърляне на техните активи от Португалия в друга държава членка:

— данъчната основа за данъчната година, през която настъпва събитието, включва всички нереализирани капиталови печалби във връзка с въпросните активи, докато

нереализираните капиталови печалби във връзка с изцяло национални транзакции не се включват в облагаемата основа;

— съдружниците в дружеството, което премества седалището и действителното си управление извън територията на Португалия, се облагат въз основа на разликата между стойността на ликвидните активи на дружеството (изчислена по пазарни цени към датата на преместването) и цената на придобиване на съответните дружествени дялове.

— Да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че посочените членове от CIRC могат да представляват пречка за свободата на установяване, прогласена с член 49 ДФЕС.

Съгласно посочената португалска правна уредба нереализираните капиталови печалби се облагат само когато дружество премества седалището и действителното си управление извън Португалия или когато прехвърля отделни имуществени активи на постоянен обект в друга държава членка, докато еквивалентните премествания на седалище на територията на Португалия и прехвърляния на активи от дружество на клон в същата държава членка не водят до каквито и да е незабавни данъчни последици.

Комисията не оспорва правото на държавите членки да облагат капиталовата печалба на местно лице, което като такова е данъчно задължено в лично качество и се облага за световния му доход. Въпреки това Комисията счита, че португалското законодателство трябва да прилага единен критерий и че фактите, водещи до възникване на данъчни задължения, а именно прехвърлянето на активи или друг фактор, налагащ корекция на амортизацията, трябва да са едни и същи, както когато седалището или действителното управление се премества, а имуществото се прехвърля извън територията на Португалия, така и когато остават там.

Комисията счита, че държавите трябва да имат право да преместват седалището си или да прехвърлят отделни активи в друга държава членка без да са подложени на изключително сложни или свързани с големи разходи процедури. Според Комисията нищо не обосновава незабавното събиране на данъци върху нереализираната капиталова печалба при преместване в друга държава членка на седалището или действителното управление на португалско дружество, прекратяване на дейността на постоянен обект в Португалия или прехвърляне в друга държава членка на притежавани в Португалия активи, след като в сравними национални положения няма такова облагане.

Необходимо е да се осигури специална защита на правата на определени заинтересовани лица и по-специално на кредиторите, миноритарните акционери и данъчните органи, но това трябва да бъде в съответствие с принципа на пропорционалност съгласно тълкуването му от Съда.

В този контекст Португалската република би могла например да определи стойността на нереализираната капиталова печалба, по отношение на която иска да запази данъчната си юрисдикция, стига това да не предполага незабавна изискуемост на данъка, нито отлагане на плащането му при определени условия.

Що се отнася до целта за гарантиране на ефективен данъчен контрол и за борба с избягването на данъци, тя също би могла да се постигне с мерки, налагащи по-малко ограничения, като се използват механизмите, предвидени в Директива 77/799/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 19 декември 1977 година относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане или Директива 2008/55/ЕО⁽²⁾ на Съвета от 26 май 2008 година относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки.

Според Комисията португалското законодателство надхвърля необходимото за постигане на преследваните цели, т.е. за гарантиране на ефективността на данъчния режим. Ето защо Комисията счита, че португалското законодателство трябва да прилага един и същи критерий както когато седалището или действителното управление се преместват, а имуществото се прехвърля извън територията на Португалия, така и когато остават там: данъкът трябва да се събира само, когато увеличението на стойността на активите бъде реализирано.

⁽¹⁾ ОВ L 336, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 21.

⁽²⁾ ОВ L 150, стр. 28.

Иск, предявен на 25 януари 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-41/10)

(2010/C 80/34)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Rozet и N. Yertrell)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като е транспонирано неправилно и непълно Директива 73/239/ЕИО⁽¹⁾ и Директива 92/49/ЕИО⁽²⁾, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по-конкретно по членове 6, 8, 15, 16 и 17 от Първа директива 73/239/ЕИО, както и по членове 20, 21 и 22 от Трета директива 92/49/ЕИО,

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск Комисията поддържа, че дейността на белгийските взаимноосигурителни дружества в областта на допълнителното здравно осигуряване, което не е част от законоустановена схема за социално осигуряване, не е в съответствие с Първа директива и с Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане. Всъщност, доколкото на пазара на допълнителното здравно осигуряване са в пряка конкуренция със застрахователните компании, взаимноосигурителните дружества трябвало да се подчиняват на същия правен режим като последните. В това отношение ищецът оспорва твърдението на ответника, че предлаганите от взаимноосигурителните дружества услуги по допълнително здравно осигуряване попадали в обхвата на изключението, предвидено в член 2, параграф 1, буква г) от Първа директива и поддържа, че покритието по допълнителното осигуряване не може да се приравни на „застраховане, което съставлява част от законоустановена система на социално осигуряване“.

На първо място Комисията отбелязва, че разпоредбата на член 6 от Първа директива изисква достъпът до дейността по пряко застраховане да е обусловен от предварително официално разрешително, което да се поиска от компетентните органи на държавата членка, на чиято територия предприятието е установило своето седалище. Белгийските взаимноосигурителни дружества обаче нямали разрешителни съгласно посочената разпоредба що се отнася до дейността им по допълнително здравно осигуряване.

На второ място ищецът твърди, че ответникът е нарушил член 8, параграф 1, буква а) от Първа директива доколкото взаимноосигурителните дружества не фигурират сред законоустановените правно-организационни форми за застрахователните компании в Белгия. Освен това на взаимноосигурителните дружества се разрешавало да извършват широк обхват от дейности, които нямат пряка връзка с осигурителната им дейност, докато съгласно член 8, параграф 1, буква б) предприятието трябва да ограничи предмета си на дейност до застрахователната дейност и до пряко произтичащите от нея дейности, като се изключи всяка друга търговска дейност. Белгийското законодателство поставяло проблем и с оглед на член 8, параграф 1, буква в) доколкото той предвижда, че предприятието трябва да представи програма за дейност в съответствие с член 9 от директивата. Взаимноосигурителните дружества обаче изобщо не представляли подобна програма за дейността си по допълнително здравно осигуряване. Накрая белгийските взаимноосигурителни дружества не носели задължението да притежават минималния гаранционен фонд, противно на изискването, предвидено в член 8, параграф 1, буква г) от Първа директива.

На трето място Комисията твърди, че по силата на член 13 и следващите от Първа директива (по-конкретно членове 16, 16а и 17), както и на член 15 и членове 20—22 от Трета директива, взаимноосигурителните дружества трябва да образуват достатъчни технически резерви за своята дейност по допълнително здравно осигуряване, както и да установят достатъчна граница на платежоспособност за цялата си дейност. В Белгия обаче границата на платежоспособност за предоставеното от взаимноосигурителните дружества допълнително осигуряване е била въведена само през 2002 г. и начинът на изчисляване на тази граница е различен от предвидения в Първа директива.

(¹) Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 14).

(²) Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (ОВ L 228, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 53).

**Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания)
на 28 януари 2010 г. — Viking Gas A/S/BP Gas A/S**

(Дело С-46/10)

(2010/С 80/35)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Viking Gas A/S

Ответник: BP Gas A/S

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли разпоредбите на член 5 във връзка с член 7 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (¹) да се тълкуват в смисъл, че предприятието Б носи отговорност за нарушаване на право върху търговска марка, ако пълни с газ и след това

продава бутилки, които произхождат от предприятието А, когато са налице следните фактически обстоятелства:

1. А продава газ в т. нар. композитни бутилки със специфична форма, която е регистрирана като такава, т.е. като търговска марка, обозначаваща опаковката, в Дания и в Общността. А не е притежател на тези марки, обозначаващи опаковката, но притежава изключителна лицензия да ги използва в Дания и правото на иск за нарушение върху търговската марка в Дания.
 2. При първата покупка на пълна с газ композитна бутилка от дистрибутор на А, потребителят плаща и за бутилката, която по този начин става негова собственост.
 3. А пълни отново композитни бутилки по такъв начин, че потребителите отиват при дистрибутор на А и срещу заплащане за газа заменят празна композитна бутилка за подобна бутилка, която е напълнена от А.
 4. Б осъществява дейност по пълнене на газ в бутилки и по-специално — в композитни бутилки, обхванати от посочената в точка 1 марка, обозначаваща опаковката, като потребителите отиват при дистрибутор на Б и срещу заплащане за газа заменят празна композитна бутилка за подобна бутилка, която е напълнена от Б.
 5. Когато въпросните композитни бутилки са напълнени с газ от Б, последният им залепва надписи, посочващи, че пълненето е било извършено от него?
2. Ако може да се предположи, че по принцип потребителите ще придобият впечатлението, че съществува връзка между Б и А, това има ли значение за отговора на първия въпрос?
 3. Ако на първия въпрос бъде отговорено отрицателно, резултатът би ли могъл да бъде различен поради факта, че композитните бутилки — освен обстоятелството, че са обхванати от горепосочената марка, обозначаваща опаковката — носят словни и/или фигуративни марки, регистрирани от А (отпечатани върху бутилката), които си остават видими независимо от надписите на Б?
 4. Ако на първия или на третия въпрос бъде отговорено утвърдително, резултатът би ли могъл да бъде различен като се има предвид, че по отношение на други видове бутилки, които не са обхванати от горепосочената марка, обозначаваща опаковката, но носят словната и/или фигуративната марка на А, последното в продължение на много години е приемало и продължава да приема други предприятия да пълнят тези бутилки?

5. Ако на първия или на третия въпрос бъде отговорено утвърдително, резултатът би ли могъл да бъде различен ако самият потребител се обръща пряко към Б, за да:

- a) замени срещу заплащане за газта празна композитна бутилка за подобна бутилка, която е напълнена от Б или
- b) напълни с газ срещу заплащане композитната бутилка, която е донесъл?

(¹) ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92.

Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. (e-mail 27.01.2010 г.) от Република Австрия срещу Решение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 18 ноември 2009 г. по дело T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH и др./Комисия на Европейски общности

(Дело C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Република Австрия (представители: E. Riedl, M. Núñez-Müller и J. Dammann, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Република Австрия моли:

— изцяло да се отмени Решение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2009 г. по дело T-375/04 (Scheucher и др./Комисия),

— да се постанови окончателно решение по спора, като подадената в първоинстанционното производство жалба се отхвърли като недопустима и при всички случаи като неоснователна,

— жалбоподателите в първоинстанционното производство да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски както в производството по обжалване, така и в първоинстанционното производство по дело T-375/04.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на член 263, четвърта алинея от ДФЕС. Общият съд допуснал грешка, като не приел, че жалбоподателите в първоинстанционното производство не са нито лично, нито пряко засегнати от спорното решение на Комисията. Всъщност спорното решение не засягало съществено тяхното положение на пазара; освен това одобрената от Комисията обща отраслова правна уредба, въвеждаща схема за помощи, изобщо не водела до нарушаване на конкуренцията, доколкото отпускането на помощите при всички положения зависело и от приемането на индивидуален акт от компетентните органи. Накрая, жалбоподателите в главното производство нямали изисквания правен интерес, тъй като спорното решение на Комисията не било неблагоприятно за самите тях.

По-нататък жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на член 108, параграф 2 от ДФЕС. Общият съд се основал на неправилния извод, че в процедурата по предварително разглеждане Комисията е била изправена пред сериозни затруднения при преценката на спорната мярка и затова е била длъжна да образува официалната процедура по разследване.

Освен това според жалбоподателя обжалваното съдебно решение е в противоречие с правилата за разпределянето на доказателствената тежест. Общият съд приел, че Комисията е била длъжна да образува официалната процедура по разследване, въпреки че жалбоподателите в първоинстанционното производство не представили съответните доказателства за твърдените неблагоприятни за тях последици.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение е постановено и в нарушение на член 81 от Процедурния правилник на Общия съд, доколкото се основавало на противоречиви мотиви.

На последно място жалбоподателят изтъква, че обжалваното съдебно решение е постановено и в нарушение на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, тъй като Общият съд не предприел процесуално-организационни действия, за да провери наличието на релевантните обстоятелства.

Иск, предявен на 29 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Словения

(Дело С-49/10)

(2010/С 80/37)

*Език на производството: словенски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: А. Alcover San Pedro и В. Rous Svete)*Ответник:* Република Словения**Искания на ищеца**

— да се установи, че като не е приела необходимите мерки, за да гарантира, че компетентните органи осигуряват в срок до 30 октомври 2007 г. привеждането на експлоатацията на съществуващите инсталации в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10 и 13, член 14, букви а) и б) и член 15, параграф 2, посредством предоставяне на разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 или — в случаите, когато това е необходимо — посредством преразглеждане и актуализиране на приложимите условия, без да се засяга съответното законодателство на Общността, Република Словения не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (Директива КПКЗ) ⁽¹⁾,

— да се осъди Република Словения да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Предвид отговора на Република Словения на мотивираното становище, Комисията установява, че в нарушение на член 5, параграф 1 от Директива 2008/1/ЕО много заводи в Словения продължават да се експлоатират без валидно разрешително.

⁽¹⁾ ОВ L 24, стр. 8.

Жалба, подадена на 9 февруари 2010 г. от Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (осми състав) на 30 ноември 2009 г. по дело T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG/Европейска комисия

(Дело С-73/10 P)

(2010/С 80/38)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG (представители: А. Rinne, Rechtsanwalt, S. Kon, Solicitor, С. Humpe, Solicitor, С. Vajda QC)*Друга страна в производството:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателя**

— да се отмени решението на Първоинстанционния съд от 30 ноември 2009 г. по дело T-2/09, и

— да се обяви жалбата за отмяна на Weichert по дело T-2/09 за допустима и да се върне делото на Общия съд на Европейския съд за произнасяне по искането на Weichert за отмяна на решението на Комисията на Европейските общности от 15 октомври 2008 г. (дело COMP/39.188—Банани) в частта, отнасяща се до Weichert, и

— при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд на Европейския съд за произнасяне по допустимостта на жалбата за отмяна на Weichert по дело T-2/09.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е обявил за недопустима жалбата на основание, че може да е налице дерогация от прилагането на общностните правила относно процесуалните срокове само когато обстоятелствата са или непредвидими или са форсмажорни. Твърди се, че такъв подход е твърде стеснителен и не взема предвид или не взема предвид в достатъчна степен значението на правото на достъп до правосъдие в наказателното производство, принципа на законосъобразност в наказателното производство и принципа на пропорционалност и императивната необходимост да се избегне неправилен изход от делото.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 9 февруари 2010 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-340/07) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Програма „eContent“ — Договор относно проект за осигуряване на максимална ефикасност на програмата и възможно най-широкото участие на целевите групи — Неизпълнение на договора — Разваляне на договора)

(2010/С 80/39)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представител: N. Korogiannakis, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve, подпомаган от D. Philippe и M. Gouden, avocats)

Предмет

Иск на основание член 235 ЕО, член 238 ЕО и член 288 ЕО за осъждане на Комисията да поправи вредата, претърпяна вследствие на неизпълнението на договорните ѝ задължения в рамките на изпълнението на договор № EDC-53007 EЕВО/27873 относно проекта „e-Content Exposure and Business Opportunities“

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Общия съд от 10 февруари 2010 г. — O2 (Germany)/СХВП (Homezone)

(Дело T-344/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „Homezone“ — Абсолютни основания за отказ — Отличителен характер — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009))

(2010/С 80/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (Мюнхен, Германия) (представители: A. Fottner и M. Müller, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 5 юли 2007 г. (преписка R 1583/2006-4) относно заявка за регистрация на словния знак „Homezone“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки дизайни и модели) (СХВП) от 5 юли 2007 г. (преписка R 1583/2006-4).
2. Осъжда СХВП да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Общия съд от 3 февруари 2010 г. — Enercon/СХВП — Hasbro (ENERCON)(Дело T-472/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка за словна марка на Общността ENERCON — По-ранна словна марка на Общността TRANSFORMERS ENERCON — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009))

(2010/С 80/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Enercon GmbH (Aurich, Германия)
(представители: R. Böhm и V. Henke, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Съединени щати) (представител: M. Edenborough, barrister)

Предмет

Жалба срещу Решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 25 октомври 2007 г. (преписка R 959/2006-4) относно процедура по възражение между Hasbro, Inc. и Enercon GmbH

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Enercon GmbH да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Общия съд от 11 февруари 2010 г. — Deutsche ВКК/СХВП (Deutsche ВКК)(Дело T-289/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „Deutsche ВКК“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер и липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 73 и член 74, параграф 1, първо изречение от Регламент № 40/94 (понастоящел член 75 и член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009))

(2010/С 80/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche ВКК (Волфсбург, Германия) (представители: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla и S. Risthaus, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: B. Schmidt)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 29 май 2008 година (преписка R 318/2008-4) относно заявка за регистрация на словната марка „Deutsche ВКК“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Deutsche Betriebskrankenkasse (Deutsche ВКК) да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 247, 27.9.2008 г.

**Решение на Общия съд от 9 февруари 2010 г. —
PromoCell bioscience alive/СХВП (SupplementPack)**(Дело T-113/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „SupplementPack“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009))

(2010/С 80/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Хайделберг, Германия) (представител: K. Mende, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 15 януари 2009 г. (преписка R 996/2008-4) относно заявка за регистрация на словния знак „SupplementPack“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 6.6.2009 г.

**Определение на председателя на Общия съд от 4 февруари
2010 г. — Португалия/Transnautica и Комисия**

(Дело T-385/05 TO R)

(Обезпечително производство — Митнически съюз — Възражение от трето лице срещу влязло в сила съдебно решение — Решение на Общия съд — Молба за спиране на изпълнението — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост)

(2010/С 80/44)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes и P. Rocha)

Ответници: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Португалия) (представители: C. Fernández Vicién и D. Ortigão Ramos, avocats) и Европейска комисия (представители: R. Lyal и L. Bouyon)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението, в рамките на производство по възражение на трето лице срещу влязло в сила съдебно решение, на Решение на Първоинстанционния съд от 23 септември 2009 г. по дело Transnautica/Комисия (T-385/05, все още не публикувано в Сборника)

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разходи.

**Определение на председателя на Общия съд от 5 февруари
2010 г. — De Post/Комисия**

(Дело T-514/09 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки — Общностна процедура за възлагане на обществени поръчки — Молба за спиране на изпълнението и за привременни мерки — Липса на неотложност)

(2010/С 80/45)

Език на производството: английски

Страни

Молител: De Post NV van publiek recht (Брюксел, Белгия) (представители: R. Martens и B. Schutyser, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve и N. Vambara, подпомагани от P. Wytinck, avocat)

Предмет

Молба за постановяване на привременни мерки, с която се иска, първо, да бъде спряно изпълнението на решението, с което Службата за публикации на ЕС (СП) е възложила на „Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourg“ поръчката, предмет на покана за представяне на оферти № 10234 Ежедневно транспортиране и доставка на Официален вестник, книги, други периодични издания и публикации, второ, да бъде задължена Службата за публикации да не подписва посочения в горната покана за представяне на оферти договор и трето, в случай че посоченият договор вече е сключен, да бъде спряно неговото изпълнение докато Общият съд се произнесе по съществуващото на жалбата

Диспозитив

1. *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
2. *Сдът не се произнася по съдебните разноски.*

Жалба, подадена на 22 декември 2009 г. — Саïas/Комисия

(Дело T-508/09)

(2010/С 80/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Guillermo Saïas (Буенос Айрес, Аржентина) (представител: F. Laboulfie, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решението на Европейската комисия от 12 октомври 2009 г. по преписка COMP/39471, M. Guillermo Saïas/AMA, ATP и CIAS

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, който е аржентински професионален тенисист, иска да се отмени Решението на Комисията от 12 октомври 2009 г., с което същата отхвърля поради липса на достатъчен интерес за Общността жалбата на жалбоподателя срещу Световната антидопингова агенция (AMA), ATP Tour Inc. (ATP) и Международния съвет за спортен арбитраж (CIAS) относно твърдения за нарушения на член 81 и/или на член 82 от Договора за ЕО във връзка със споразуменията или съгла-

суваните практики и злоупотреба с господстващо положение от страна на посочените спортни институции.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че правилата на Световния антидопингов кодекс, които се съставят, прилагат и утвърждават от AMA, ATP и CIAS, са дискриминационни, тъй като позволяват на двама състезатели с неблагоприятни аналитични резултати, които са допуснали една и съща грешка, да се наложат различни наказания в зависимост от класификацията на откритите в пробите им вещества. По-точно жалбоподателят поддържа, че антидопинговите правила наказват със спиране най-малко за една година нарушение по небрежност със забранено вещество, докато минималната санкция за нарушение по небрежност с вещество, наречено специфично (днес вече специфицирано), е предупреждение.

Според жалбоподателя въпросните антидопингови правила са крайни, тъй като предвиденият в тях режим на санкции не позволява да се вземат предвид последиците, в дадения случай фатални, от случайно поглъщане на дадено вещество. Антидопинговите правила, както и прилагането им били несъразмерни спрямо (относителната) тежест на грешката, която се твърди, че е допусната.

AMA, ATP и CIAS, три предприятия по смисъла на общностното право, били сключили споразумения или били предприели съгласувани практики, които неправомерно ограничавали конкуренцията между професионалните състезатели по тенис и засягали търговията между държавите членки. Въпросните антидопингови правила се налагали на всички състезатели от всички спортни дисциплини, или във всички случаи олимпийски, а не единствено на жалбоподателя, поради което забраната им била от голям общностен интерес.

Освен това AMA, ATP и CIAS били, поотделно и/или заедно, злоупотребили с господстващото си положение, първо, с действителна и потенциална дискриминация между конкуриращите се професионални спортисти, а след това, защото антидопинговите правила позволявали на ATP да откаже да сключи договор с тенисист, който бил допуснал поради небрежност неблагоприятен аналитичен резултат за забранено вещество, за минимален период от една година.

Жалба, подадена на 18 декември 2009 г. — Португалия/Комисия

(Дело T-509/09)

(2010/С 80/47)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (Лисабон, Португалия) (представители: L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso и A. Miranda Boavida)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на Комисията от 14 октомври 2009 г., за което португалското правителство е уведомено с писмо № 11 656 и с което се отказва изплащането на първоначално одобрената сума (11 025 000 EUR) за придобиването на два океански патрулни плавателни съда, предназначени за надзор на риболовната дейност,
- да се осъди ответникът да приеме благоприятно решение относно исканията за изплащане, поставени от португалското правителство в рамките на Решението 2002/978/ЕО на Комисията от 10 декември 2002 г.,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Допусната е грешка относно правните изисквания, тъй като португалското правителство е изпълнило изцяло всички норми в областта на обществените поръчки.

Допусната е грешка относно фактическите изисквания.

Не е изпълнено задължението за мотивиране, тъй като в обжалваното решение не се споменава нито един довод, който обосновава приемането му. Тъй като то накърнява и засяга в значителна степен определени правни позиции на държава членка и доколкото нанася тежки последици за тази държава членка, едно подобно решение трябва да съдържа в по-голяма степен от други решения солидни и убедителни мотиви, което не е направено в конкретния случай.

Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. — Niki Luftfahrt/Комисия

(Дело T-511/09)

(2010/C 80/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Niki Luftfahrt GmbH (Виена, Австрия)
(представител: Rechtsanwalt H. Asenbauer)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на Европейската комисия от 28 август 2009 г. „Държавни помощи С 6/2009 (ex N 663/2008) — Österreich Austrian Airlines — план за реструктуриране“ на основание член 264, първа алинея от ДФЕС (преди член 231, първа алинея ЕО) и
- да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя съдебните разноски съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва Решението на Комисията C(2009) 6686 окончателен от 28 август 2009 г. относно държавните помощи в рамките на продажбата на Deutsche Lufthansa AG на дялове на австрийската държава в групата Austrian Airlines (C 6/2009 [ex N 663/2008]). В решението Комисията изразява мнението, че помощта за реструктуриране, предоставена при определени условия от Република Австрия на Austrian Airlines, е съвместима с общия пазар, доколкото планът за реструктуриране, за който е уведомена Комисията, бъде изпълнен в неговата цялост.

В подкрепа на жалбата си за отмяна жалбоподателят, който е частен въздушен превозвач и е подал жалба до Комисията във връзка със спорната помощ за реструктуриране, изтъква, на първо място, че Комисията е нарушила член 87, параграф 1 и член 87, параграф 3, буква в) ЕО, член 88, параграф 2 и Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 2004, 2004 г., стр. 2). В тази връзка той посочва по-специално, че Комисията не е взела предвид, че:

- получател на посочените помощи било не Austrian Airlines, а Lufthansa, при което обаче не ставало въпрос за предприятие в затруднение, т.е. за предприятие, което отговаря на условията за получаване на помощ,
- нито Austrian Airlines, нито Lufthansa не били осигурили подходяща собствена вноска за реструктурирането на Austrian Airlines,
- мерките за реструктуриране, за които Комисията е уведомена, не съответствали на посочените насоки и
- предложените от Република Австрия компенсаторни мерки не били достатъчни, за да се смекчат доколкото е възможно отрицателните последици от помощта върху условията на търговия.

Жалбоподателят посочва също, че спорните помощи били обвързани непряко с условия, които нарушават общностните правила в областта на свободата на установяване, а оттам и член 43 ЕО.

По-нататък се посочва нарушение на член 253 ЕО, тъй като Комисията не е обосновала обжалваното решение, доколкото:

— не била установила и проверила положението на съответните пазари, по-специално положението на облагодетелстваните от помощта предприятия и положението на конкурентите им на тези пазари и

— не била взела предвид, че в миналото Austrian Airlines е получило множество помощи, които противоречат на общностното право.

Накрая се посочва, че Комисията се е отклонила от предоставените ѝ правомощия.

Жалба, подадена на 21 декември 2009 г. — Rusal Armenal/Съвет

(Дело T-512/09)

(2010/С 80/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Rusal Armenal ZAO (представител: В. Evtimov, lawyer)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент (ЕО) № 925/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китайската народна република, в частта отнасяща се до жалбоподателя,

— да се осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска да се отмени Регламент (ЕО) № 925/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои

видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китайската народна република („обжалваният регламент“), в частта отнасяща се до жалбоподателя (ОВ L 262, 2009 г., стр. 1).

В подкрепа на жалбата си той излага пет правни основания за отмяна, едно от които се основава на възражение за незаконосъобразност.

Въз основа на първото си правно основание за отмяна жалбоподателят твърди, че Комисията и Съвета са нарушили член 2, параграфи 1—6 от Основния регламент⁽¹⁾ и членове 2.1 и 2.2 от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) 1994 г. (наричано по-нататък „Антидъмпингово споразумение“ или „АДС“) като установяват нормална стойност за жалбоподателя въз основа на данни от трета държава аналог, като така достигат до напълно погрешни констатации за дъмпинга, за кумулирането, вредата и причинно-следствената връзка между тях при вноса от Армения. Според жалбоподателя Съветът и Комисията е трябвало да установят нормалната стойност за него въз основа на собствените му данни, а не съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент.

По-нататък жалбоподателят твърди, че за целите на разглеждането на първото правно основание за отмяна Съдът следва да се произнесе допълнително съгласно член 277 ДФЕС (преди член 241 ЕО) относно неприложимостта на член 2, параграф 7 от Основния регламент по отношение на жалбоподателя, доколкото този член се явява правното основание за използваната методология за страната аналог при установяване на нормалната стойност за жалбоподателя в обжалваното решение. Жалбоподателят се позовава на това възражение за незаконосъобразност, тъй като твърди, че в неговия случай има право на съдебен контрол при прилагането на член 2, параграф 7 и че е засегнат от констатациите, свързани с нормалната стойност в обжалвания регламент, чието правно основание е член 2, параграф 7 от Основния регламент. Според жалбоподателят същият следва да бъде обявен за неприложим с довода, че прилагането му по отношение на него нарушава разпоредбите 2.1 и 2.2 от Антидъмпинговото споразумение, което ЕС е имал намерение да транспонира в общностното право въз основа на неговите многостранни задължения, които са част от Договорите, върху които Европейския съюз се основава и които обвързват Съвета и Комисията по силата на добре установената практика на Съда.

Въз основа на второто правно основание за отмяна жалбоподателят твърди, че дори ако се приеме, че институциите не са действали в нарушение на член 2, параграфи 1—6 от Основния регламент и Антидъмпинговото споразумение, то те са допуснали нарушение на член 2, параграф 7, буква в) от Основния регламент и неправилно са отказали третиране на жалбоподателя като дружество, работещо в условията на пазарна икономика („ДПИ“) и са допуснали поредица от явни грешки при преценката на фактите в контекста на прилагане на член 1, параграф 7, буква в).

Въз основа на третото правно основание за отмяна, жалбоподателят твърди, че институциите са нарушили член 3, параграф 4 от Основния регламент и са допуснали явна грешка при преценката като декумулират вноса от Армения от твърдения дъмпингов внос и не вземат предвид в този контекст съществената реорганизация на производствената дейност в Армения през периода 2004—2006 и проблемите с качеството на съответните арменски стоки по време на възстановяването и пренастройването на производствените операции през 2007 г., през периода на разследването.

Въз основа на четвъртото правно основание за отмяна, жалбоподателят твърди, че при излагането на своята обосновка и мотиви, за да отхвърли офертната цена на жалбоподателя и в същото време да приеме офертната цена на бразилския производител при подобни обстоятелства Комисията не е спазила основния правен принцип за равно третиране, за недопускане на дискриминация и е допуснала явна грешка в преценката.

Въз основа на петото правно основание за отмяна, твърди се, че Комисията е нарушила основния принцип на правото на ЕС за добро управление, като така е нарушила основно процесуално изискване, препращайки директно и открито към жалбоподателя в хода на провежданото спорно антидъмпингово разследване и предразполага отговорните за антидъмпинговото разследване институции в полза на налагането на антидъмпингови мита върху износа на жалбоподателя.

(¹) Регламент (ЕО) № 384/96 от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223).

**Жалба, подадена на 23 декември 2009 г. —
Ecosseane/ЕАМБ**

(Дело T-518/09)

(2010/C 80/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ecosseane (Париж, Франция) (представител: S. Spalter, avocat)

Отговорник: Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ)

Искания на жалбоподателя

— да се обяви за допустима жалбата на Ecosseane,

— да се отмени обжалваното решение на ЕАМБ от 28 октомври 2009 г., с което се отхвърля офертата на Ecosseane,

— да се отмени решението за възлагане на обществената поръчка (2009/S 42-060271) от ЕАМБ и подписването му,

— да се осъди ЕАМБ да заплати на жалбоподателя, Ecosseane, обезщетение за вреди в размер на 224 744 EUR,

— да се осъди ЕАМБ да заплати на жалбоподателя, Ecosseane, невъзстановими разноски в размер на 25 000 EUR,

— да се осъди ЕАМБ да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В настоящото дело жалбоподателят иска отмяна на решението от 28 октомври 2009 г., с което ЕАМБ отхвърля офертата му след приключване на процедура за възлагане на обществена поръчка за услуги, свързани с участието на спасителни кораби в борбата срещу замърсяването с нефт, и на решението за възлагане на обществената поръчка от ЕАМБ и подписването му. Жалбоподателят иска също обезщетение за вредите, претърпени в резултат на обжалваното решение.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят представя четири правни основания.

На първо място той твърди, че, като не съобщила поисканата от жалбоподателя информация, тоест протокола за разглеждането на офертите, съдържащ информация относно провеждането на процедурата, мотивите за отхвърляне на офертата му, оценката на офертите чрез прилагане на процентите по спецификацията, както и характеристиките и предимствата на офертата на определения за изпълнител оферент, ЕАМБ нарушила разпоредбите на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент № 1605/2002/ЕО (¹) и разпоредбите на член 149, параграф 3 от Регламент № 2342/2002/ЕО (²) поради липса на мотиви в съответствие с тези разпоредби в решението за отхвърляне.

На второ място жалбоподателят поддържа, че допълнителните критерии, наложени от ЕАМБ в спецификацията във връзка с разглеждането и оценяването на офертите, не били обективни и не могли да бъдат обосновани с оглед на предмета на обществената поръчка; следователно изборът на допълнителните критерии, отговарящи на предварително определена технология, не позволявал да се гарантира равният достъп на представилите новаторски метод кандидати и представлявал нарушение на общностните принципи на равенство, прозрачност и недопускане на дискриминация, посочени в член 89, параграф 1 от Финансовия регламент № 1605/2002/ЕО.

На трето място жалбоподателят твърди, че ответникът нарушил принципите на равенство, прозрачност и недопускане на дискриминация при третирането на кандидатите, като за разлика от корабите на останалите кандидати отказал да посети представения от Esoscape кораб за пречистване. Освен това ответникът нарушил тези принципи и като не гарантирал, че Esoscape ще бъде изслушано от комисия за оценка на офертите, състояща се най-малко от трима членове, които присъстват по време на цялата среща, съгласно член 146 от Регламент № 2342/2002/ЕО.

На последно място жалбоподателят поддържа, че ЕАМБ допуснала явни грешки в преценката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1261/2005 на Комисията от 20 юли 2005 г. (ОВ L 201, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 6, стр. 3).

Жалба, подадена на 24 декември 2009 г. — TF1 и др./ Комисия

(Дело T-520/09)

(2010/С 80/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Франция), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Франция), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Франция) (представители: J.-P. Hordies и C. Smits, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени решението, прието от Европейската комисия на 1 септември 2009 г. по дело Държавна помощ С 27/09 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) — Бюджетна субсидия за France

Télévisions (2010—2012 г.), доколкото с него се решава нотифицираната безвъзмездна помощ в размер от 450 милиона EUR за 2009 година в полза на France Télévisions, да се оцени като съвместима с Договора за ЕО, на основание на член 86, параграф 2 от него;

— да се осъди Комисията да започне предвидената в член 108, параграф 2, ДФЕС официална процедура по разследване на помощта;

— да се осъди Комисия да заплати всички съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се иска отмяната на Решение С(2009) 6693 окончателен от 1 септември 2009 г., прието от Комисията след провеждане на предвидената в член 88, параграф 3 ЕО процедура (нов член 108 ДФЕС), с което Комисията приема безвъзмездна помощ от бюджета с максимален размер от 450 милиона евро за 2009 г. в полза на France Télévisions за съвместима с общия пазар. Жалбоподателите искат в този контекст да започне официалната процедура по разследване, в съответствие с член 108, параграф 2, ДФЕС.

В подкрепа на своето искане жалбоподателите изтъкват едно единствено правно основание, изведено от това, че са съществували сериозни трудности, поради които Комисията била задължена да започне предвидената в член 88, параграф 3 ЕО (нов член 108, параграф 2, ДФЕС) официална процедура по разследване и да покани заинтересованите страни да изложат своите становища.

Жалбоподателите изтъкват наличието на признаци за сериозни трудности, произтичащи, от една страна, от обстоятелствата в процедурата по предварителното разследване, и от друга страна, от съдържанието на обжалваното решение.

Прекомерната продължителност на процедурата по предварителното разследване, ходът на процедурата и значението на спорната субсидия били от естество да разкрият наличието на признаци за сериозни трудности, свързани с обстоятелствата от процедурата по предварителното разследване.

Наличието на признаци на сериозни трудности, свързани със съдържанието на обжалваното решение, почивало на два фактора. То произтичало, от една страна, от недостатъчната степен на информация, дори от неточните информации, с които Комисията разполагала в момента на приемане на обжалваното решение, и от друга страна, от невъзможността за Комисията да направи извод за съвместимостта на помощта, без да извърши задълбочен анализ с оглед на структурните рискове на свръхкомпенсирането в конкретния случай.

Жалба, подадена на 28 декември 2009 г. — MIP Metro/CXВП — Metronia (METRONIA)

(Дело T-525/09)

(2010/С 80/52)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Дюселдорф, Германия) (представители: R. Kaase и J.-C. Plate, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Metronia, SA (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 8 октомври 2009. по преписка R 1315/2006-1, доколкото жалбата е отхвърлена на основание, че не съответства на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета); и
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително разноските за производствата пред отдела по споровете и апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „METRONIA“ за стоки и услуги от класове 9, 20, 28 и 41

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрираната в Германия фигуративна марка „METRO“ за стоки и услуги от класове 9, 20, 28 и 41

Решение на отдела по споровете: уважава възражението и отхвърля заявката за регистрация на марка на Общността.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата, отхвърля възражението и в резултат на това допуска регистрацията на марката на Общността по отношение на всички стоки и услуги.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета), тъй като апелативният състав неправилно е приел, че липсва вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 28 декември 2009 г. — PAKI Logistics/CXВП (PAKI)

(Дело T-526/09)

(2010/С 80/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Германия) (представители: адв. M. Bergemann, адв. P. Mes, адв. C. Graf von der Groeben, адв. G. Rother, адв. J. Bühling, адв. A. Verhauwen, адв. J. Künzel, адв. D. Jestaedt и адв. J. Vogtmeier, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, модели и дизайни) от 23 октомври 2009 г. по преписка № R 1805/2007-1,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително разноските по апелативното производство.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „PAKI“ за стоки и услуги от класове 6, 20, 37 и 39 (Заявка № 4 790 895)

Решение на проверителя: отказва регистрацията.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно приложение на член 7, параграф 1, буква е) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ във връзка с член 7, параграф 2 от същия регламент, тъй като заявената марка не противоречи на добрите нрави.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г, стр. 1).

**Жалба, подадена на 31 декември 2009 г. — In 't Veld/
Съвет**

(Дело T-529/09)

(2010/С 80/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sophie in 't Veld (Брюксел, Белгия) (представители: O. Brouwer и J. Blockx, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

— да се отмени решението на Съвета, с което се отказва пълен достъп до документ 11897/09,

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя, включително съдебните разноски, направени от встъпилите страни.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска отмяната на Решение на Съвета от 8 септември 2009 г. за отхвърляне на неговата заявка за пълен достъп на основание на Регламент № 1049/2001 ⁽¹⁾ до документ 11897/09, който представлява становище на правната служба на Съвета относно правното основание на „Препоръка на Комисията към Съвета за даване

на разрешение за започване на преговори между Европейския съюз и Съединените американски щати за международно споразумение за предоставяне на Министерството на финансите на САЩ на данни за финансови съобщения в рамките на предотвратяването и борбата с тероризма и финансирането на тероризма“. Съветът предоставя на жалбоподателя редактирана версия на документ 11897/09, заличаваща тези части, които жалбоподателят смята, че биха му позволили да узнае същността на анализа на правната служба.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение следва да бъде отменено, защото нарушава правилата за достъп до документи, съдържащи се в Регламент № 1049/2001.

Първо, жалбоподателят твърди, че обжалваното решение погрешно се основава на член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент № 1049/2001 (защита на международните отношения), тъй като Съветът не доказва как пълното оповестяване на документ 11897/09 би засегнало защитата на обществения интерес, що се отнася до международните отношения на Европейския съюз.

Второ, жалбоподателят твърди, че обжалваното решение също се основава на погрешно тълкуване на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001 (защита на правните становища), доколкото това изключение не се прилага за документ 11897/09, тъй като неговото пълно оповестяване не би засегнало защитата на съдебните процедури или на правните становища, и тъй като пълният достъп на обществеността до документ 11897/09 е от приоритетен обществен интерес.

При условията на евентуалност, ако Общият съд приеме, че горепосочените изключения са приложими спрямо документ 11897/09, жалбоподателят поддържа, че Съветът е приложил погрешно член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, доколкото е заличил от документ 11897/09 повече информация от абсолютно необходимото.

Накрая, жалбоподателят твърди, че Съветът не е изгълнил запълнението си за мотивиране на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Иск, предявен на 8 януари 2010 г. — Комисия/Earthscan

(Дело Т-5/10)

(2010/С 80/55)

*Език на производството: английски***Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: А.-М. Rouchaud-Joët, S. Petrova, подпомагани от P. Hermant и G. van de Walle de Ghelcke, lawyers)

Ответник: Earthscan Ltd (Кент, Обединеното кралство)

Искания на ищеца

- да се осъди ответника да възстанови на Комисията сумата от 44 903,22 EUR, съответстваща на главница в размер на 45 835,44 EUR, от която 6 486,09 EUR са вече заплатени, и лихви в размер на 5 556,87 EUR до 30 септември 2009 г.,
- да се осъди ответника да заплаща лихва 3,84 EUR на ден, считано от 1 октомври 2009 г. до окончателното възстановяване на задължението,
- да се осъди ответника да заплати, направените от Комисията разноски

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, предявен на основание арбитражна клауза, ишецът моли ответникът да бъде осъден да възстанови част от авансово изплатената от ищеца сума, ведно с лихвите за забава поради неизпълнение на договор № 4.1030/Z/01-035/2001, сключен между ишецът и девет съдоговорители, включително и ответника за разработване, създаване и разпространение на ръководство за възобновяемите източници на енергия (проект „Ръководство за инсталации за възобновяема енергия за насърчаване използването на биомаса, слънчеви фотопреобразуватели (фотоволтаици) и слънчевата топлина в ЕС“) в рамките на програма ALTENER⁽¹⁾.

Жалбоподателят излага едно-единствено правно основание.

Тъй като ответникът не е изпълнил договорните престации по фази 6 и 7 (оформление, набиране, отпечатване и разпространение) ишецът твърди, че ответникът е нарушил договорните си задължения, като не е възстановил своята част от предварителното финансиране, което е недължимо платено съгласно

договора. Той твърди, че ответникът трябва следователно да бъде осъден да възстанови недължимо платената сума, ведно с лихвите за забава, както са изчислени в договора.

⁽¹⁾ Решение № 646/2000/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2000 година за приемане на многогодишна програма за насърчаване използването на възобновяеми източници на енергия в Общността (Altener) (1998 г. до 2002 г.) (ОВ L 79, стр. 1).

Жалба, подадена на 7 януари 2010 г. — Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon „Ygeia AE“/СХВП (ygeia)

(Дело Т-7/10)

(2010/С 80/56)

*Език на производството: гръцки***Страни**

Жалбоподател: Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon „Ygeia AE“ (Атина, Гърция) (представители: K. Alexiou и S. Foteas, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се уважи жалбата,
- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар по преписка R 190/2009-2,
- да се допусне регистрацията на словна марка „ygeia“ като марка на Общността, която указва връзката на дружеството жалбоподател с предоставяните услуги,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ygeia“ за услуги, класирани в клас 44, медицинско обслужване — заявка за регистрация № 7129001

Решение на проверителя: отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: потвърждава решението на проверителя и отхвърлянето на заявката за регистрация.

Изложени правни основания:

Жалбата е с предмет отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар по преписка R 190/2009-2.

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че в спорното решение неправилно се приема, че знакът има само описателна функция, както и че същият изпълнява абстрактна отличителна функция.

С второто правно основание за отмяна жалбоподателят твърди, че в спорното решение неправилно се отхвърля доводът, че знакът има отличителна функция поради използването, за което е предназначен. Според жалбоподателя дори да се приеме, че словната марка има абстрактен описателен характер, използването доказва, че тя притежава отличителна функция и представлява основание за изключване на недопустимостта на регистрацията.

Жалба, подадена на 8 януари 2010 г. — Europaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-9/10)

(2010/C 80/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Europaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: N. Korogiannakis и M. Dermitzakis, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Службата за официални публикации на Европейските общности за отхвърляне на офертата на жалбоподателя, подадена във връзка с откритата процедура за възлагане на обществена поръчка АО 10224 за „Доставяне на електронни публикации“⁽¹⁾, партида 2, съобщено на жалбоподателя с писмо от 29 октомври 2009 г., и всички последващи свързани решения на Службата за официални публикации на Европейските общности, включително решението обществената поръчка да се възложи на определените за изпълнители оференти,

— да се отмени решението на Службата за официални публикации на Европейските общности за възлагане на обществената поръчка на Siveco/Intrasoft и Engineering/Intrasoft в рамките на посочената по-горе процедура за възлагане на обществена поръчка, партида 3, съобщено на жалбоподателя с писмо от 29 октомври 2009 г., ако дадено дружество е пряко или непряко свързано с двата рамкови договора,

— да се осъди ответникът да заплати обезщетение в размер на 260 760 EUR за вредите, претърпени от жалбоподателя в резултат на въпросната процедура за възлагане на обществена поръчка,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните и другите разходи, направени от жалбоподателя във връзка с настоящата жалба, дори ако тя бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

В настоящото дело жалбоподателят иска отмяната на решението на ответника да отхвърли офертата му, подадена във връзка с откритата процедура за възлагане на обществена поръчка за услуги, свързани с електронни публикации (АО 10224) (партида 2), и да възложи обществената поръчка на определения за изпълнител оферент (партида 2 и 3). Освен това жалбоподателят иска да му се заплати обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на процедурата за възлагане на обществена поръчка.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква две правни основания.

На първо място жалбоподателят твърди, че ответникът е допуснал редица явни грешки в преценката и че в нарушение на Финансовия регламент⁽²⁾ и на правилата за прилагането му, както и в нарушение на Директива 2004/18⁽³⁾ и на член 253 ЕО, не се е надлежно обосновал или не е дал достатъчно обяснения на жалбоподателя.

На второ място жалбоподателят твърди, че ответникът е допуснал явни грешки в преценката и не е изложил мотиви във връзка с офертата на жалбоподателя, тъй като неблагоприятното становище на оценителната комисия е неясно, необосновано, неправилно и неоснователно.

⁽¹⁾ ОВ 2009/S 109-156511.

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽³⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Жалба, подадена на 20 януари 2010 г. — Goutier/СХВП — Rauch (ARANTAX)

(Дело T-13/10)

(2010/С 80/58)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Klaus Goutier (Франкфурт на Майн, Германия)
(представител: E. E. Harpe, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Norbert Rauch (Herzogenaurach, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизиране във вътрешния пазар ((марки, дизайни и модели) от 10 ноември 2009 г. (по преписка R 1769/2008-4), доколкото с него се отказва регистрацията на марката на Общността за следните услуги, като се отменя спорното решение:

— Клас 35 — Данъчни консултантски услуги, попълване на данъчни декларации, счетоводни услуги, финансово ревизиране, консултантски услуги за търговско управление, консултации в областта на организирането на търговията;

— Клас 36 — Изготвяне на данъчни оценки, сделки по сливане и придобиване, по-специално финансови консултации при покупка или продажба на предприятия както и на дялове от предприятия;

— Клас 43 — Правни консултации и представителство, проучване на правни въпроси;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Klaus Goutier

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ARANTAX“ за услуги от класове 35, 36 и 42 (Заявка № 4 823 084)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Norbert Rauch

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска фигуративна марка „atarax“ № 30 168 707 за стоки и услуги от класова 9, 35, 37, 41 и 42

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: частично отменя решението на отдела по споровете и частично отхвърля заявката за марка на Общността.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ поради липсата на вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността от 26 февруари 2009 година (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. — CheckMobile/СХВП (carcheck)

(Дело T-14/10)

(2010/С 80/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Хамбург, Германия) (представител: K. Lodigkeit, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 18 ноември 2009 г. (преписка R 595/2009-4), в частта му, в която отхвърля заявката за регистрация на марката „carcheck“ на основание на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94;

— да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „sarcheck“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 и 45 (заявка № 7 368 681)

Решение на проверителя: частичен отказ на заявката

Решение на апелативния състав: частична отмяна на решението на проверителя

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като апелативният състав е тълкувал твърде широко абсолютното основание, изведено от изключително описателния характер на съставните знаци на марката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1—36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 19 януари 2010 г. — Steinberg/Комисия

(Дело T-17/10)

(2010/С 80/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gerald Steinberg (Йерусалим, Израел)
(представител: Т. Asserson, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното решение,

— да се оповестят в петнадесет дневен срок всички документи, посочени в жалбата,

— да се присъдят съдебните разноски,

— да се вземат всички други мерки, които Общият съд счита за подходящи.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да се отмени решението на Комисията от 15 май 2009 г., получено от него на 22 ноември 2009 г., с което частично се отхвърля неговото искане съгласно Регламент № 1049/2001 ⁽¹⁾ за достъп до документите относно решенията за финансиране, свързани със субсидии за израелските и палестинските неправителствени организации за последните три години по програми „Партньорство за мир“ (ПЗМ) и „Европейски инструмент за демокрация и човешки права“ (ЕИДЧП).

Жалбоподателят изтъква четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

Първо, жалбоподателят поддържа, че като не му е предоставил достъп до исканите документи, ответникът е действал в нарушение на член 2 от Регламент № 1049/2001.

Второ, жалбоподателят твърди, че като му е отказал пълен достъп до исканите документи, ответникът е действал в нарушение на член 4 от Регламент № 1049/2001, доколкото неговото искане не попада в обхвата на нито едно от предвидените в този член изключения. Освен това жалбоподателят посочва, че дори ако изключенията бяха приложими за неговото искане, *quod non*, правото на достъп на организациите на гражданското общество до исканите документи би следвало да се разглежда като „по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването“.

Трето, жалбоподателят твърди, че тъй като са му били необходими почти шест месеца да отговори на неговото потвърдително заявление, независимо от обстоятелството, че Регламент № 1049/2001 го задължава да даде отговор в рамките на петнадесет работни дни от постъпването на искането, ответникът е действал в нарушение на член 7 от Регламент № 1049/2001.

Четвърто, жалбоподателят поддържа, че ответникът не е разгледал искането „по най-бързия начин“ и следователно е действал в нарушение на член 8 от Регламент № 1049/2001.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 27 януари 2010 г. — Arkema France/Комисия

(Дело T-23/10)

(2010/C 80/61)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Arkema France (Colombes, Франция) (представители: J. Joshua, Barrister, E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отменят член 1, параграф 1 и член 2 от Решение C(2009) 8682 на Комисията от 11 ноември 2009 година, доколкото се отнасят до жалбоподателя, а при всички положения да се отмени член 1, параграф 1, доколкото в него се установява, че жалбоподателят е участвал в нарушение в сектора на калаените стабилизатори в периода 16 март 1994 г. — 31 март 1996 г.,

— да се отменят глобите, наложени на жалбоподателя в член 2,

— в случай, че Общият съд не отмени глобите в пълен размер, при упражняване на пълен съдебен контрол съществено да ги намали,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се иска отмяна на решението, прието на 11 ноември 2009 г. по преписка COMP/38.589 — Термостабилизатори, в което Комисията установява, че жалбоподателят е участвал в две нарушения на член 81 ЕО (понастоящем член 101 ДФЕС), едното от които в сектора на калаените стабилизатори, а другото — в сектора на ESBO/естери, и му налага глоба за всеки от продуктите.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място се изтъква, че в съответствие с надлежно тълкуване на член 25 от Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾, производството по случая Akzo⁽²⁾ не прекъсва давностния срок и правото на Комисията да наложи глоби се погасява за двете

нарушения поради изтичането на максималния десетгодишен срок на правилото за двойно ограничаване. Комисията допуска грешка при прилагането на правото като приема неправилно, че производството по делото Akzo пред Общия съд е прекъснало давността и че в конкретния случай предвиденият в член 25, параграф 5 от горепосочения регламент максимален десетгодишен период може да бъде продължен.

На второ място Комисията не е доказала легитимен интерес от установяването на нарушенията, за които не е имала право да наложи глоби. Всъщност жалбоподателят твърди, че член 7 от Регламент № 1/2003 позволява на Комисията да установи нарушения, без да налага глоба, при условие че докаже наличие на легитимен интерес.

На трето място и независимо от първите две правни основания жалбоподателят иска от Общия съд да отмени установеното в член 1, параграф 1 от обжалваното решение, че е участвал в нарушение в сектора на калаените стабилизатори в периода 16 март 1994 г. — 31 март 1996 г., тъй като Комисията не е доказала легитимен интерес от подобно установяване.

На четвърто място и при положение, че Общият съд не отмени глобите в пълен размер, жалбоподателят поддържа, че Комисията не е доказала, че нарушението е продължило след 23 февруари 1999 г., така че наложената за втория период на картела глоба трябвало да се намали, за да се отчете по-кратката продължителност на нарушенията.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Решение на Общия съд от 17 септември 2007 г. по съединени дела Akzo Nobel Chemicals и Акрос Chemicals/Комисия (T-125/03 и T-253/03, Сборник, стр. II-3523).

Жалба, подадена на 26 януари 2010 г. — Euro-Information/CXВП (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Дело T-28/10)

(2010/C 80/62)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Страсбург, Франция) (представител: A. Grolée, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, постановено на 11 ноември 2009 г. от втори апелативен състав по преписка R 635/2009-2, доколкото с него се отхвърля заявката за марка № 7 077 654 относно стоките и услугите, предмет на настоящата жалба,
- да се приеме заявка за регистрация № 7 077 654 на марка на Общността „EURO AUTOMATIC PAYMENT“ за всички отказани стоки и услуги от класове 9 и 36,
- да се осъди СХВП да понесе съдебните разноски на жалбоподателя, направени в производството пред СХВП и в рамките на настоящото обжалване, съгласно член 87 от Процедурния правилник.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „EURO AUTOMATIC PAYMENT“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 36, 37, 38, 42 и 45 (заявка за регистрация № 7 077 654)

Решение на проверителя: частичен отказ за регистрация

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото предложената за регистрация марка не е описателна, а отличителна за всички отказани за регистрация стоки и услуги.

Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. —
Нидерландия/Комисия

(Дело T-29/10)

(2010/С 80/63)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Нидерландия (представители: С. Wissels и Y. de Vries)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени частично Решение на Комисията от 18 ноември 2009 г. по преписка № С 10/2009 (ex N 138/2009) — Нидерландия, държавна помощ за ING Groep N. V.
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Със спорното решение Комисията установява, че определени мерки, които Нидерландия е предприела по отношение на ING Groep N. V., представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и обявява тези помощи за съвместими с общия пазар при определени условия. Съгласно решението промяната на условията за погасяване по отношение на сума от 5 милиарда евро представлява допълнителна държавна помощ.

Жалбата е насочена срещу член 2, параграф 1 от решението, който се основава на констатацията, че промяната на условията за погасяване по отношение на сума от 5 милиарда евро допълнителен капитал съдържа държавна помощ.

Жалбоподателят твърди, че с него, на първо място, се нарушава член 107 ДФЕС, доколкото Комисията установява с решението, че адаптирането на условията за погасяване на участието в първичния капитал на ING съдържа в полза на ING допълнителна държавна помощ в размер на 2 милиарда евро. Комисията неправилно счела адаптирането на условията за погасяване за държавна помощ поради следните причини:

- Доколкото ставало въпрос за държавна помощ, съгласно решението тя се изразявала в широкото участие в първичния капитал на ING; промяната на условията, при които тази помощ можело да бъде върната, не можела извън рамките на участието да съдържа държавна помощ.
- Комисията трябвало да вземе предвид адаптирането на условията за погасяване при преценката си на участието в първичния капитал и да ги подложи на самостоятелна преценка.
- Всъщност Комисията можела отделно да прецени адаптирането на условията за погасяване с оглед на разпоредбите относно държавните помощи, като тя обаче допуснала същевременно поредица от грешки.

— При преценката си Комисията неправилно не е взела предвид, че адаптирането на условията за погасяване е имала също за цел да приведе тези условия в съответствие с обичайните за пазара условия за погасяване.

На второ място, с решението се нарушавало задължението за полагане на дължимата грижа, тъй като Комисията е пропуснала да разгледа относимите фактически обстоятелства.

На трето място, с решението се нарушавало задължението за мотивиране, тъй като Комисията не мотивирала достатъчно констатацията си, че адаптирането на условията за погасяване съдържало допълнителна държавна помощ.

**Жалба, подадена на 29 януари 2010 г. —
Reagens/Комисия**

(Дело T-30/10)

(2010/C 80/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Италия)
(представители: В. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo и E. De Giorgi, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

— да се отмени Решението C(2009) 8682 окончателно на Комисията от 11 ноември 2009 г. (дело COMP/38.589 — топлинни стабилизатори) във връзка с калаените стабилизатори изцяло или в частта, отнасяща се до жалбоподателя,

— да се установи, че са приложими предвидените в член 25 от Регламент № 1/2003 срокове, така че е преклудирана възможността за налагането на глоба на жалбоподателя,

— при условията на евентуалност да се установи, че Комисията е допуснала грешка при определянето на глоба от 10 791 000 EUR на жалбоподателя и ако е необходимо да се поправи тази глоба на ниво, съответстващо на ограничения характер на вероятното нарушение на член 101 от ДФЕС от жалбоподателя след 1996 г.,

— да събере доказателства във връзка с прилагането на точка 35 от Насоките за изчисляване на глоби по отношение на Chemson и Vaerlocher и във връзка с всички подадени искания от адресатите на решението за калаените стабилизатори след съобщаването на изложението на възраженията,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска частична отмяна на Решението C(2009) 8682 окончателно на Комисията от 11 ноември 2009 г., в частта в която е ангажирана отговорността му за нарушение на членове 81 ЕО и 53 ЕИП (дело COMP/38.589 — топлинни стабилизатори) и му е наложена глоба.

В подкрепа на исканията си той излага следните правни основания:

На първо място жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка при преценката на фактическата обстановка във връзка с калаените стабилизатори, доколкото е прието за установено, че жалбоподателят участва в нарушение по член 81 ЕО (понастоящем член 101 ДФЕС) след периода 1996/1997.

На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка при прилагането на член 25 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾ към фактите, свързани с пазарите на калаени стабилизатори и по-специално като приема за установено, че са спазени предвидените в този член срокове. Според жалбоподателя, недоказването на нарушение след 1996/1997 означава, че даденото решение за налагане на глоба на жалбоподателя е погасено по давност по силата на предвиденото в този член петгодишно или десетгодишно правило.

На трето място, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на добра администрация и легитимните правни очаквания на жалбоподателя, че Комисията ще проведе възможно най-добро разследване, по стриктен и надлежен начин и че няма да пренебрегне доказателства за наличието на конкуренция. Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията е действала в нарушение на правото му на защита и че не е разгледала в достатъчна степен, представените от него доказателства в отговор на изложението на възраженията и също така при изслушването на страните е отказала повторен достъп на жалбоподателя до неверителната част от преписката по разследването.

На четвърто място, жалбоподателят твърди, че Комисията е действала в нарушение на принципа за равно третиране на всички предприятия пред закона, доколкото тя неправилно е приложила Насоките относно метода за определяне на размера на глобите ⁽²⁾. Той твърди, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, тъй като наложената му глоба била несъразмерна в сравнение с наложената глоба на всички останали адресати на решението за каласните стабилизатори и по-специално Baerlocher.

На пето място, жалбоподателят твърди, че Комисията е действала в нарушение на член 101 ДФЕС, по начин, който нарушава конкуренцията в общия пазар, доколкото тя неправилно е приложила Насоките относно метода за определяне на размера на глобите.

Накрая, жалбоподателят твърди, че Комисията е действала в нарушение на принципа за добра администрация, като не е провела разследването надлежно и в срок и освен това е нарушила правото на защита на жалбоподателя като не е продължила разследването през периода, през който са подадени пред Общия съд молбите за защита на документите на основание поверителност в отношенията между адвокати и клиенти по делото Akzo ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Насоки относно метода на определяне на глобите, наложени по член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2).

⁽³⁾ Решение на Първоинстанционния съд от 17 септември 2007 г. по дело Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия (T-125/03 и T-253/03, Сборник, стр. II-3523).

Жалба, подадена на 22 януари 2010 г. — Ella Valley Vineyards/CXВП — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Дело T-32/10)

(2010/С 80/65)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Йерусалим, Израел) (представител: С. de Naas, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Франция)

Искания на жалбоподателя

— да се отменят всички разпоредби на Решение на първи апелативен състав на СХВП от 11 ноември, доколкото с него се нарушава член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009,

— да се осъди СХВП да понесе съдебните разходи на дружество ELLA VALLEY VINEYARDS в съответствие с членове 87—93 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „ELLA VALLEY VINEYARDS“ за стоки от клас 33 (заявка за регистрация № 3 360 914)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Hachette Filipacchi Presse SA

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: френска словна марка и словна марка на Общността „ELLE“ за стоки от клас 16 (марка на Общността № 3 475 365)

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото съответните потребители свързват разглежданите марки и използването на марката „ELLA VALLEY VINEYARDS“ не извлича неоснователно полза от репутацията на по-ранните марки „ELLE“.

Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. — ING Groep/Комисия

(Дело T-33/10)

(2010/С 80/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ING Groep NV (Амстердам, Нидерландия) (представители: О. Brouwer, М. Кнапен и J. Blockx, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, доколкото квалифицира изменението на транзакцията относно първо ниво на същинския банков капитал като допълнителна помощ в размер на 2 милиарда EUR, включително поради липсващи или непълни мотиви;
- да се отмени обжалваното решение, доколкото Комисията подчинява одобрението на помощта на приемането на забраната за price leadership, както е установено в решението и в приложение II към него, включително поради липсващи или непълни мотиви;
- да се отмени обжалваното решение, доколкото Комисията подчинява одобрението на помощта на задължения за реструктуриране, които надхвърлят онова, което е целесъобразно и което се изисква съгласно Съобщението за реструктуриране, включително поради липсващи или непълни мотиви;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В контекста на сътресенията на финансовите пазари през септември/октомври 2008 г., на 11 ноември 2008 г. нидерландската държава отпуска 10 милиарда EUR първо ниво същински банков капитал (наричан по-нататък: „транзакция SKI“) на ING (наричана по-нататък и „жалбоподателя“). На 12 ноември 2008 г. Европейската комисия одобрява временно за срок от шест месеца тази държавна помощ.

През януари 2009 г. нидерландската държава приема да поеме икономическия риск във връзка с част от обезценените активи на жалбоподателя. Тази мярка е одобрена временно от Европейската комисия на 31 март 2009 г., при условие, че нидерландската държава се задължи да представи план за реструктуриране по отношение на жалбоподателя. През октомври 2009 г. жалбоподателят и нидерландската държава сключват изменение на оригиналната транзакция SKI, за да позволят предварително възстановяване на половината от капиталовата инжекция SKI. Окончателна версия на плана за реструктуриране на жалбоподателя е представена на Комисията на 22 октомври 2009 г.

На 18 ноември 2009 г. Комисията приема обжалваното решение, в което одобрява държавната помощ, при условие, че

бъдат изпълнени задълженията за реструктуриране, изброени в приложения I и II към решението.

С жалбата си жалбоподателят иска частична отмяна на Решение от 18 ноември 2009 г. относно държавна помощ № C 10/2009 (ex N 138/2009), приведена в действие от Нидерландия за кредитна линия в подкрепа на жалбоподателя (back-up facility) под формата на неликвиден капитал и за план за реструктурирането на жалбоподателя, доколкото се твърди, че решението i) квалифицира изменението на транзакцията SKI като допълнителна помощ в размер на 2 милиарда EUR, ii) че подчинява одобрението на помощта на приемането на забраната за price leadership, и iii) че подчинява одобрението на помощта на задължения за реструктуриране, които надхвърлят онова, което е пропорционално и което се изисква съгласно Съобщението за реструктуриране.

Жалбоподателят изтъква следните правни основания за частична отмяна на обжалваното решение:

Във основа на първото си правно основание във връзка с изменението на транзакцията SKI, жалбоподателят твърди, че Комисията:

- a) е нарушила член 107 ДФЕС, като е приела, че изменението на транзакцията относно същинския капитал между жалбоподателя и нидерландската държава представлява държавна помощ, и че Комисията
- b) е нарушила принципа на полагане на дължимата грижа и член 296 ДФЕС, след като не е разгледала внимателно и безпристрастно всички релевантни аспекти на конкретния случай, не е изслушала заинтересованите лица и не е мотивирала адекватно обжалваното решение.

Във основа на второто си правно основание във връзка със забраната за price leadership за ING и ING Direct, жалбоподателят твърди, че Комисията:

- a) е нарушила принципа на добра администрация, след като не е разгледала внимателно и безпристрастно всички релевантни аспекти на конкретния случай, и че освен това тя е нарушила задължението да мотивира решението в достатъчна степен,
- b) е нарушила принципа на пропорционалност, като е подчинила одобрението на помощта на забраната за price leadership, като тази забрана не е нито адекватна, нито необходима, нито пропорционална,

в) е нарушила член 107, параграф 3, буква б ДФЕС и е приложила неправилно принципите и насоките, определени в Съобщението за реструктуриране.

Въз основа на третото си правно основание във връзка с непропорционалните задължения за реструктуриране, жалбоподателят твърди, че решението е опорочено от:

- а) грешка в преценката, доколкото Комисията е изчислила погрешно абсолютния и относителния размер на помощта и е нарушила принципа на пропорционалност и добра администрация, като е поставила изискване за прекомерно реструктуриране без да е разгледала внимателно и безпристрастно всички представени ѝ относими обстоятелства и
- б) грешка в преценката и непълно мотивиране в отклонение от Съобщението за реструктуриране при преценката на необходимото реструктуриране.

Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. от Carlo De Nicola срещу Решение, постановено на 30 ноември 2009 г., от Съда на публичната служба по дело F-55/08, De Nicola/ЕИБ

(Дело T-37/10 P)

(2010/С 80/67)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Strassen, Люксембург)
(представител: L. Isola, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалвания акт,
- да се заплатят съдебните разноски, лихвите и парично преизчисление на признатото вземане.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение на Съда на публичната служба (СПС) от 30 ноември 2009 г. С това решение се отхвърля жалбата с предмет искане за отмяна на решението, с което ответникът отхвърля иска на жалбоподателя от една страна за преразглеждане на аналитичната му оценка за 2006 година, а от друга — на решението на Банката относно повишенията през 2006 година, доколкото той не е повишен; искане за отмяна на информативния доклад за него за 2006 година; установяване на обстоятелството, че жалбоподателят е жертва на психически тормоз; осъждане на Банката да обезщети вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на този тормоз, и на последно място искане за отмяна на решението за отказ за поемане на някои медицински разноски и разноски, свързани с лазерна терапия.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

- СПС незаконосъобразно пропуснал да се произнесе и в случаите, в които не се абстрахирал напълно от предмета на жалбата (например 2 и 3 основен довод от жалбата за отмяна, отказът на комитета по жалбите да даде оценка на заслугите и т.н.), съзнателно решил да разгледа само някои от изключенията.
- СПС не се произнесъл по искането му за проверка на законсъобразността на поведението на висшестоящите му в светлината на приетите от ответника критерии за оценка. Освен това погрешно претендира, че е взел предвид изтъкнатото от ответника оскърбително поведение, което последният приписва пряко и изключително на ЕИБ.
- Като правно основание за обжалване се изтъква и отказът на проверителите и твърдението за изместване на доказателствената тежест, както и пропуски при излагането на мотивите. В това отношение се изтъква, че СПС пропуснал да изложи мотиви относно много и решаващи правни доводи, както и че изложил противоречиви и/или нелогични и следователно като цяло липсващи мотиви. Посочват се по-специално отказът да се приложи член 41 от Правилника за длъжностните лица, както и отхвърлянето на искането за отмяна на информативния доклад за 2006 година.
- На последно място жалбоподателят изтъква, че що се отнася до частноправен трудов договор, не са налице предпоставките за прилагане по аналогия към конкретния случай на нормите и процесуалните предпоставки в сила за назначените с публичноправен акт общностни длъжностни лица.

Жалба, подадена на 26 януари 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 10 ноември 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-70/07, Marcuccio/Комисия

(Дело T-38/10 P)

(2010/С 80/68)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- във всички случаи: да се отмени изцяло и без никакво изключение обжалваното определение,
- да се обяви за напълно допустима като цяло и без никакво изключение първоинстанционната жалба във връзка, с която е издадено обжалваното определение,
- като главно искане: да се уважат изцяло и без никакво изключение исканията на жалбоподателя, съдържащи се в първоинстанционната жалба,
- да се осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички съдебни разноски, разходи и хонорари, понесени от последния в производствата пред всички досегашни инстанции по настоящото дело,
- при условията на евентуалност: да се върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в друг състав, по съществуващото на същото.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Определение на Съда на публичната служба (СПС) от 10 ноември 2009 г. С това Определение се отхвърлят, като явно недопустими първото, второто, третото и шестото искания по жалба, с предмет осъждането на Комисията да поправи вредата, претърпяна от жалбоподателя в

резултат на отказа на последната да му възстанови подлежащите на възстановяване съдебни разноски, за които се твърди, че са направени по дело Marcuccio/Комисия, T-176/04.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят се позовава на неправилното тълкуване и прилагане на понятието за искане по смисъла на членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица, на немотивираното и нелогично незначитане на свързаната с това понятие съдебна практика, на неспазването на задължението за невземане предвид на просрочената писмена защита, на процесуален недостатък, състоящ се в допускането на акт, озаглавен „искане за обявяване на липсата на основание за постановяване на съдебно решение по същество“, както и на нарушение на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 3 февруари 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 25 ноември 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-11/09, Marcuccio/Комисия

(Дело T-44/10 P)

(2010/С 80/69)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- във всички случаи: да се отмени изцяло и без никакво изключение обжалваното определение,
- да се обяви за напълно допустима като цяло и без никакво изключение първоинстанционната жалба във връзка, с която е издадено обжалваното определение,
- като главно искане: да се уважат изцяло и без никакво изключение исканията на жалбоподателя, съдържащи се в първоинстанционната жалба,

— да се осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички съдебни разходи, разходи и хонорари, понесени от последния в производствата пред всички досегашни инстанции по настоящото дело,

— при условията на евентуалност: да се върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в друг състав, по съществуващото на същото.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Определение на Съда на публичната служба (СПС) от 25 ноември 2009 г. С това Определение се отхвърля отчасти като явно недопустима и отчасти като явно неоснователна жалба с предмет отказа на ответника да поеме на 100 % медицинските разходи на жалбоподателя.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят се позовава на неправилното тълкуване и прилагане на понятието за мотиви на решение, издадено от институцията на Европейския съюз, на понятието за допълване на мотивите на решение, както и на правните принципи, присъщи на предоставянето и оценката на доказателствата.

Жалбоподателят се позовава и на неправилното тълкуване и прилагане на понятията за обжалваем акт и за решение, което изцяло потвърждава предходно решение.

Жалба, подадена на 10 февруари 2010 г. — SP/Комисия

(Дело T-55/10)

(2010/C 80/70)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: SP SpA (Brescia, Италия) (представители: G. Belotti, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Комисията от 8 декември 2009 г., с което се изменя предходно Решение С(2009) 7492 окончателен, прието от Комисията на 30 септември 2009 г.,

— да се осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С Решение от 8 декември 2009 г., което е предмет на спора, Комисията изменя свое предходно Решение С(2009) 7492 окончателен от 30 септември 2009 г., с което обвинява няколко предприятия в участие в предполагаем картел. В решението от 8 декември 2009 г., след като признава, че в решението от 30 септември 2009 г. се „посочва приложение, съдържащо, таблици, които свидетелстват(ли) за движения в цените на бетоновата арматура по време на споразумението“ и че „посоченото приложение не е било налице в решението, прието на 30 септември 2009 г.“, Комисията решава да измени последното, за да го включи заедно с приложените таблици към решението, оспорвано в настоящото производство.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква:

1. Незаконсъобразност на санирането *ex post* на тежко опорочен акт: Комисията няма правомощието да санира *a posteriori* явно недействително решение, тъй като очевидно е налице непълнота в текста към момента на приемането му; т.е. налице е тежък порок, който не може да се санира.
2. Неправилно посочване на правното основание: Комисията посочва като правно основание на спорния акт член 65 от ЕОВС и Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾, които явно са неподходящи за постигане на целта на Комисията (или да включи в/измени свое предходно решение поради непълнота в текста му) — с последицата, че второто решение, предмет на настоящата жалба, трябва да се отмени поради явна липса на подходящо правно основание.

Жалбоподателят изтъква и нарушение на принципа на добра администрация.

⁽¹⁾ Регламент (СЕ) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 04.01.2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 10 февруари 2010 г. — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi и Leali/Комисия

(Дело T-56/10)

(2010/C 80/71)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Италия), Leali SpA (Odolo, Италия) (представител: G. Belotti, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени Решение на Комисията от 8 декември 2009 г., с което се изменя предходно решение C(2009) 7492 окончателен, прието от Комисията на 30 септември 2009 г.

— да се осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основни доводи са същите като изтъкнатите по дело T-55/10, SP/Комисия.

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/С 80/62	Дело Т-28/10: Жалба, подадена на 26 януари 2010 г. — Euro-Information/СХВП (EURO AUTOMATIC PAYMENT)	37
2010/С 80/63	Дело Т-29/10: Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. — Нидерландия/Комисия	38
2010/С 80/64	Дело Т-30/10: Жалба, подадена на 29 януари 2010 г. — Reagens/Комисия	39
2010/С 80/65	Дело Т-32/10: Жалба, подадена на 22 януари 2010 г. — Ella Valley Vineyards/СХВП — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)	40
2010/С 80/66	Дело Т-33/10: Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. — ING Groep/Комисия	40
2010/С 80/67	Дело Т-37/10 Р: Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. от Carlo De Nicola срещу Решение, постановено на 30 ноември 2009 г., от Съда на публичната служба по дело F-55/08, De Nicola/ЕИБ	42
2010/С 80/68	Дело Т-38/10 Р: Жалба, подадена на 26 януари 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 10 ноември 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-70/07, Marcuccio/Комисия	43
2010/С 80/69	Дело Т-44/10 Р: Жалба, подадена на 3 февруари 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 25 ноември 2009 г. от Съда на публичната служба по дело F-11/09, Marcuccio/Комисия	43
2010/С 80/70	Дело Т-55/10: Жалба, подадена на 10 февруари 2010 г. — SP/Комисия	44
2010/С 80/71	Дело Т-56/10: Жалба, подадена на 10 февруари 2010 г. — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi и Leali/Комисия	45

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

